

Otakar ŘEZÁČ, Václav MIKUTA st.:
70 LET KARLOVARSKÉHO GOLFU
/1904-1973/

*Digitální reedice kroniky, původně dopsané
O.Ř. k 65. výročí golfu v K. Varech, později
doplněné V.M.st., nyní nově zredigované a
opatřené fotografiemi z jejich pozůstalosti...*

Publikováno péčí CAADstudia,sro na serveru www.golfarch.cz

PF-2012

PŘEDMLUVA

Zásluhu na tom, že hřiště v Olšových Vratech svého času představovalo centrum českého golfu, měly i speciální vztahy, jež se historicky vyvinuly mezi Karlovými Vary a hlavním městem. O tom, že jsou golfové Praze nejbližší – zdaleka nejen pro snadnou dostupnost po stejnojmenné silnici, nebývá sporu. Na margo dnešního křtu digitální reedice Řezáčova-Mikutova rukopisu z roku 1973, se hodláme zamyslet i nad širšími společenskými souvislostmi uvedeného fenoménu – a do jisté míry tím pootevřít dveře diskuzi, jež přesahuje hranice prvorepublikového golfu, jímž jsme se dosud na stránkách rubriky *Golf Revisited* v časopisu FOR GOLF zabývali....

Západočeský lázeňský triangel byl natolik důkladně přiblížen, nejnověji V. Podrackým a L. Svobodou v „Green Story“ (2008), že potenciálním zájemcům jsou již dostupné jak všechny sportovní výsledky, tak základní fakta a do značné míry i „osoby a obsazení“ klubů. Výsostná elegance Mariánských Lázní na jedné – a tajuplnost františkolázeňské epizody – mohou posloužit i jako příklad extrémně odlišné míry informací, s nimiž golfová historiografie pracuje. Komparativní analýzou vybraných ekonomických ukazatelů (především výše hracích poplatků), publikovaných P. Sedlákem na serveru iDnes v r. 2010, bylo přesvědčivě dokumentováno, že lídrem regionu byl během dvacátých a první poloviny třicátých let karlovarský golf. Mariánské Lázně pak převzaly po Piešťanech roli mezinárodního centra a postupně se staly i Mekkou českého golfu.

Příznivý čtenářský ohlas, vyvolaný koncem r. 2010 zveřejněním Vávrovy „Historie Čs. golfu“ (1983), nás přiměl učinit další krok zpět po cestě, mapující vývoj našeho sportovního odvětví. Zpřístupnění Řezáčovy-Mikutovy práce širšímu okruhu čtenářů považujeme za důležité zejména proto, že v daném případě jde o první z trojice historických sond, spolu s Nejdlovým „Golfem v K. Varech“ (1974), na jejímž vrcholu mnohem později stanula Sedláková „Historie golfu v českých zemích a na Slovensku“ (2004).

Z Prahy do západočeských lázní již od konce 20. let rád zajížděl se svojí společností předseda GCP Ing. J. Jahn, jednatel klubu baron Fr. Ringhoffer st. i čestný sekretář M. Švestka a jiní pražští průmyslníci. První etapa rozvoje karlovarského golfu se odehrála v údolí říčky Teplé na starém hřišti v Kaiserparku (pozdějším Gejzírparku), pamatujícím ještě pořádání c.&k. rakouských mistrovství. Původní šermířský klub byl přejmenován na „Internationaler Sport Club Carlsbad“ (zkráceně I.S.C.C.). Po první válce bylo hřiště obnoveno, ale golf se počal natolik rychle rozvíjet, že

brzy přestávalo stačit. Neuplynulo ani 10 let a Městská rada rozhodla o stavbě nového. Staré hřiště však zůstalo funkční až do začátku války ...

K užší i formální spolupráci začalo docházet po přistoupení západočeských lázeňských klubů ke Golfovému svazu ČSR, když nejprve rozšířené mariánskolázeňské (1935-1938) a posléze i nové karlovarské hřiště (1937, 1938) se stávala dějišti celostátních mistrovství a podobných akcí s mezinárodním přesahem. Pražanům se zde dostávalo vlídného přijetí – ať již jako hráčům na stupních vítězů či jako svazovým funkcionářům. Mnohokrát reprodukováné záběry z galavečera v hotelu Imperial, kde ceny za rok 1937 Janu Bečvářovi a Luise Raudnitzové (budoucí Lady Abrahams) předávali generální sekretář s místopředsedou golfového svazu Dr. F. Tonderem, jsou toho snad nejvýmluvnějšími důkazy.

V roce 1945 byl majetek I.S.C.C. převzat Karlovarským lázeňským klubem. Zatímco tenisové kurty byly brigádníky obnoveny během čtvrt roku, žádné zájemce o golf, natož pak někoho do jejich čela, se najít nedařilo. Patová situace trvala ještě v roce 1947. *„Podařilo se mi odvrátit úmysl zorat golfové hřiště u Olšových Vrat na brambořiště, ale ztroskotal i další pokus přimět jiného vybraného předsedu golfu, aby sestavil pracovní výbor. Mezitím klubovna na dolním hřišti pustla a hřiště u Olšových Vrat zarůstalo janovcem, osikami a břízami“*, uvádí karlovarský historik Dr. K. Nejd, v té době člen komise pro podporu cizineckého ruchu a lázeňství. Teprve o rok později, píše dále, *„... se zapálili pro golfový sport členové karlovarského Kynologického klubu, kteří se svými favority často zavítali na louky za tenisovými kurty“*.

Za nejcennější partie dnes znovuotevírané publikace lze přirozeně považovat ústřední text – relativně věrnou kroniku klubového života, zachycující „budovatelské“ úsilí karlovarských golfistů, kouzlem nechtěného přesně zapadající do rámce společenského vývoje, jehož rétoriku autoři do značné míry přebírali. Nikdy však, na rozdíl od pozdější Vávrovy práce, neupadli do nevkusné prorežimní devótnosti. Uvozovky ani povrchní odsudek zde nejsou na místě, zvláště uvědomíme-li si, jak diametrálně odlišné sportovní hodnoty se jeho protagonisté snažili přenést přes práh protichůdných politických kultur. Při tom všem šlo často o úsilí mimoděčné, neboť na rozdíl od pražského prostředí nebyli oněmi karlovarskými „kultur-trägry“ žádní předváleční golfisté, nýbrž novodobí samouci, jejichž jádrem byla šestičlenná skupina, příšedší do pohraničí z Plzeňska.

Způsob, jakým si „parta kynologů“ postupně získávala důvěru a posléze i respekt v tradičně spíše konzervativní golfové obci, je určitě hodný obdivu. Navzdory stížnostem na *„jinak na nás přísné ústředí“* je z textu dobře patrná pomoc, které se jí dostávalo stran pražských golfistů – od

služebně nejstarších, jako byli oba svazoví sekretáři Ing. Josef Charvát a Artur Štika. Zejména na vztahy mezi bývalým sekretářem Golf Clubu Praha a předválečným karlovarským I.S.C.C. bylo intenzivně navazováno a zdaleka se neomezovaly jen na jím věnovaný „Good Will Cup“, znovuobjevený a udělovaný pak jako seniorský putovní pohár od roku 1970. Zatímco Charvát směl začátkem 50. let už jen pomáhat se hřištěm – jeho obnovou a dotvarováním, až po přidělení drah jednotlivým „patronům“ (které přežilo beze změn dlouhá léta), Štika se z titulu své funkce věnoval především školení hráčů...

Zapojila se i „nejmladší“ generace předválečných motolských a klánovických caddies, z jejichž středu pocházel například (v Karlových Varech hostující) učitel golfu Miloslav Bouška. O další z výrazných přespolních osobností je těžko říci, zda to sám nepovažoval za jistou formu pokání, nicméně objektivně je třeba vyzdvihnout trenérsko-metodickou pomoc Karla Hynka, který sem sezónně přesídlil od roku 1953, po definitivním ztroskotání plánu poválečné obnovy pražského golfu, které následovalo po jím vedeném (ne)zdařeném puči, v jehož rámci virtuální Český golfový klub vyakčnil nejstarší český předválečný Golf Club Praha tím, že jej přivedl k „dobrovolnému“ sloučení se sebou samým a současně k zániku.

Vazby mezi Prahou a Karlovými Vary však byli složitější, než se čtenář této práce dozví – proto lze hovořit o její „relativní věrnosti“. Autorům, omezujícím se na kronikářsky stručný záznam, se sice (až na drobné výjimky) podařilo udržet korektně objektivní odstup, naprosto pominuli sociokulturní složitost doby. Ta ze všech koutů republiky do Sudet zavála nejen dobrovolníky, ale (ne „na vlastní žádost“) též několik rodin, jejichž hlavy byly pro komunistický režim v Praze nežádoucí – a pobyt v pohraničí jim byl v r. 1951 doslova „ze dne na den“ příkázán. Pro golfisty z jejich středu, jako byli např. Cífkovi či Robětínovi, patřil lázeňský sport k jednomu z posledních „ostrůvků svobody“. Teprve v průběhu 60. let se, většinou až v další generaci (zpravidla prostřednictvím studujících dětí), začali navracet zpět do hlavního města. Projevilo se to i v migraci golfistů – jejich přestupech mezi kluby, změnách v reprezentačních sestavách a na závodních soupiskách.

Není bez zajímavosti zastavit se u otázky, jak vnímali koexistenci tak rozdílně společensky, ekonomicky i politicky ukotvených skupin sami její aktéři? Na veřejnosti o tom dodnes většinou mlčí a ani v soukromí nejsou příliš sdílní. Příležitostně však jsou ke vzpomínání ochotnější. Jedna z legendárních protagonistek karlovarského a posléze pražského golfu Hana Chrástková - Brožová (mnohonásobná Mistryně republiky a obyvatelka Síně slávy) to sice chvíli zamlouvá, ale na opakovanou otázku nakonec přece jen odpovídá: „*Nejvíce mi vadila závist, všelijaké ty naschvály i*

mnohá nesmyslná udání... Bojovala jsem s tím, jak jsem nejlépe dovedla – porážela jsem je ve hře. A snažila jsem se stále zlepšovat. Za každým novým úspěchem však přicházela ještě zlobnější reakce, zákeřnější pomluvy, přidělení tvrdší práce apod. Nikdy jsem se s těmito ústrky nesmířila a nesla jsem je dost těžce. Ale byli lidé, především „Róba“ Robětín, který svým nadhledem, osobním šarmem a diplomatickým nadáním dokázal překonávat i takovéto překážky a vyjít po dobrém s každým“!

Poválečná transformace golfu nebyla rychlým ani jednoduchým procesem. Na trase mezi Prahou a Karlovými Vary dál o víkendech putovaly celé golfové rodiny, jejichž jména se v českém golfu změnila v pojmy – Matolínovi, Špidlenovi, Zachariášovi, Kadeřábkovi, Fulínovi a další... Přes týden se hrálo na Líšnici, letní dovolená se trávila v Mariánkách. Až teprve definitivní uspořádání poměrů uvnitř pražského golfu začátkem 70. let – sloučením atomizovaných oddílů pod hlavičkou obnoveného Golf Clubu Praha na novém motolském hřišti – tento proces dovršilo. Ještě dlouho potom však představovaly Karlovy Vary pro Pražáky nejen nejbližší příležitost ke hře na „mistrovském“ hřišti, ale i místo nesporné golfové autority – sportovní i společenské. V mnoha myslích to tak zůstává i nadále. Relace mezi Prahou a Karlovými Vary byla dlouhodobá a mnohotvará, zkrátka specifická.

Zájemcům o český golfový dějepis přeji, aby se jejich představa o vývoji českého golfu stala, po seznámení s dnes staronově publikovaným materiálem, zase o něco plastičtější a celistvější. Činíme tak s vědomím, že jde jen o další z řady dílčích pohledů a k úplnosti obrazu budeme mít všichni ještě nějakou dobu přece jen daleko. Dovolujeme si připomenout, že produkty našeho dosavadního společného úsilí v tomto směru jsou (samozřejmě zdarma) přístupné na stránkách serveru www.golfarch.cz ...

Praha, listopad 2011

Jaroslav C. Novák & Prokop Sedlák

©Digitalizace předloh:

Ing.arch. Jaroslav C. Novák, CSc. a kolektiv CAADstudia, sro – pro www.golfarch.cz, 2011

Poděkování za spolupráci - patří Mgr. L. Svobodovi, historikovi Městského muzea v Karlových Varech, za laskavé zprostředkování možnosti použít fotografií z pozůstalosti O. Řezáče a V. Mikuty st., poskytnutých V. Mikutou ml. současně se souhlasem k publikaci rukopisu.

Upozornění: Podstatná část „Předmluvy“ byla publikována v časopisu FOR GOLF (XII/2011-I/2012)

Část I (psáno O. Řezáčem)

Počátky českého golfu

Vzpomínáme-li letošního roku 65 let založení golfu v Karlových Varech, musíme při této příležitosti vzpomenouti i na vznik českého golfu. Bylo to dávno před první světovou válkou asi v roce 1899 na staré Císařské louce v Praze, kde se tehdy konaly současně i dostihy. Jistě bylo náhodným divákům zvláštní počinání několika sportovců, kteří přišli z Prahy a nesli různá nářadí a hole. Vyslali mladého hochu kupředu, který v určité vzdálenosti vyvrtal malou jamku a do ní zapíchl červenou vlajku. Hráči potom tloukli s přinesenými holemi podobným palicím do malého bílého míčku směrem k červenému praporku s dohráním míčku do jamky. Potom se opět vyvrtala nová jamka a stejným způsobem se hrálo dál. Tak byl v Praze poprvé hrán golf.

Těmito pionýry golfu, kterým stačil kus nepěstěné louky k provozování jejich sportu, byli Eberman - známý průkopník tenisu, Havrda, Libowický a další. V roce 1901 opouští tito golfisté Císařskou louku kvůli rušícím divákům a hledají nové útočiště na Písečném vrchu. Na tomto tehdy pustém místě se pouze sem tam pásly krávy. Přirozeně nedá se vůbec mluvit o nějakém golfovém hřišti, ačkoliv terén se svými pahorky a příkopy byl k provozování golfu mnohem příznivější než na Císařské louce. Hrálo se stejným způsobem, jako na Císařské louce a těchto her se již zúčastnilo více nových golfistů a přistupuje i baron Fr. Ringhoffer.

Období let 1904 – 1939

Rozhodnutím c. & k. místodržitelství v Praze ze dne 29. září 1904 č.j. 204918 povoluje se Pánskému šermířskému klubu v Karlových Varech dle usnesení valné hromady ze dne 6. září 1904 změnití název na Mezinárodní sportovní klub v Karlových Varech (I.S.C.C.). V podané žádosti uvedli, že klub mimo šerm bude hlavně propagovat golf a tenis a to jednak pro nemocné jako doplněk lázeňské léčby a jednak i pro potěšení zdravých společníků pacientů, ale současně i pro dospívající mládež, jako účel výchovný a zdravotní. Za podpory městské rady, která klubu povolila užívání městského znaku, bylo ihned

budováno na lukách Císařského parku 6 tenisových dvorců a golfové hřiště s 9 jamkami a nutnými šatnami. Tato podpora městské rady byla velmi značná, neboť pozemek patřil jednak městu a jednak Grand hotelu Pupp, jehož vedení bylo velkým propagátorem golfu v Karlových Varech jako důležitého propagačního prostředku města v cizině. Golfové hřiště v Císařském parku bylo na tehdejší dobu krásně položené v údolí říčky Teplé, mělo 9 drah, které se sice křížovaly, ale hrálo se pětkrát přes řeku. V roce 1905 byla již vybudována i klubovna ve švýcarském stylu z hrazeného zdiva. V roce 1906, 16.7. se hrál první turnaj o stříbrný pohár, věnovaný knížetem Fürstenbergem. Za silné mezinárodní účasti jej vyhrál Diaz Albertini, Paříž.

V roce 1905 dochází k založení dalšího golfového klubu a hřiště v Mariánských Lázních. Hřiště bylo slavnostně otevřeno v roce 1906, V roce 1913 vzniká pak další hřiště ve Volešovicích u Prahy, jako soukromé hřiště barona Ringhoffera a současně i první hřiště na Slovensku v Piešťanech.

V Praze samé, přestože byli zájemci, kteří hráli v Karlových Varech, Mariánských Lázních nebo v cizině, hřiště nebylo, ačkoliv svá hřiště měla již Vídeň v roce 1901 i Budapešť v roce 1909. V roce 1924 podařilo se konečně výboru, v němž byl hlavní iniciátor zřízení golfového hřiště v Praze anglický vyslanec Sir George Clerk, dále Ing. J. Jahn a Ing. Fr. Ringhoffer, prosadit zřízení golfového hřiště na pozemku vojenského cvičiště v Motole.

V roce 1925 povolilo toto pronajmutí MNO a 21. července 1925 svolilo i město Praha. Pronájem hřiště byl velmi krutý, neboť absolutním pánem tohoto hřiště bylo vojsko, které hřiště stále používalo k výcviku a hráči mohli hrát pouze odpoledne a v neděli za předpokladu, že vojsko cvičiště nepotřebovalo. První turnaj byl pak uspořádán 2. října 1927 a vítězem se stal Dr. Rýznar. V roce 1927 se renovuje hřiště v Piešťanech, v roce 1928 vzniká další hřiště v Líšnici u silnice Praha-Dobříš a to Golf klub Líšnice.

Současně v této době se již uvažovalo v Karlových Varech a hlavně v roce 1928-1929, v důsledku přeplnění hřiště v Císařském parku, z popudu Mezinárodního sportovního klubu, o vybudování nového již 18-jamkového hřiště, které by plně odpovídalo sportovním nárokům. Podobná snaha byla i mezi členy městské rady, neboť ta měla plné pochopení pro skutečnost, jakou je dobré golfové hřiště pro lázeňské město. Mezinárodní sportovní klub pověřil projektanta

golfového hřiště vídeňského Inter Country Clubu, Vídeň-Lainz, Ing. F. Grosse vyhledáním vhodného místa pro nové golfové hřiště v okolí Karlových Varů. Zkoumána byla místa na Mecsery louce, u Velkého rybníku a na Vítkově vrchu. Konečně zvítězilo místo u silnice na Prahu v Olšových Vratech a vybudování svěřeno pařížskému architektovi C. Noskowskému, který sebou přivedl světového odborníka na budování jamkovišť Varina.

Hřiště bylo vybudováno v době hospodářské krize a dle podmínek mohli být pomocní dělníci jediné z Karlových Varů - číšníci, holiči, vrátní a podobné služby. Původní rozpočet 8,000.000,-Kč na hřiště a klubovnu byl značně překročen a jen samotné hřiště stálo 12,000.000,-Kč. Toto mistrovské hřiště bylo dohotoveno již v roce 1932, ale nemohlo být otevřeno, jelikož scházela i nejnnutnější klubovna. Teprve po dokončení alespoň provizorní šatny a umývárny, bez restaurace, bylo toto nejkrásnější hřiště otevřeno 30. července 1935 v 11 hodin starostou města A. Schreiterem von Schwarzenfeld. Ten ve svém zahajovacím proslovu zdůraznil, že mimo sportovní účel bylo vybudování tohoto hřiště i sociálním dílem. Slavnostnímu otevření byli přítomni, mimo celou městskou radu, zástupci státních úřadů, starostové měst Mariánské Lázně a Františkovy Lázně, za český golfový svaz Ing. J. Jahn a za rakouský golfový svaz Ing. F. Gross.

V roce 1930 a později se hrál golf ve Františkových Lázních, ale asi pro malý zájem zanikl, stejně jako v Tatranské Lomnici, neboť v evropské ročence za rok 1932 již nejsou uváděny. Na počátku roku 1932 byl založen Český golfový svaz, jehož založení sympaticky kvitovali golfové svazy všech evropských zemí. Předsedou byl zvolen Fr. Ringhoffer st., prvním místopředsedou Ing. J. Jahn. V tomto roce uspořádal Golf Club Praha první ročník amatérského mezinárodního mistrovství v Motole a vítězem byl S. Samek, Berlín. Mistrovství žen se konalo v Piešťanech a zvítězila E. von Szlávy, Maďarsko. II. ročník v r. 1933 vyhrál poprvé Čech - Hano Tonder.

V roce 1934 přistoupily do Českého golfového svazu I.S.C.C. a Golf Club Mariánské Lázně. Tím nastal nový rozvoj této mistrovské soutěže, když v důsledku přátelských styků se západočeskými lázněmi byla jejich hřiště k dispozici jako dějiště mistrovství. Mariánské Lázně daly mistrovství v roce 1935 velmi pěkný rámeček a šampionát skončil úspěchem pražského hráče J. Bečváře. V této době vzniká i golf v Brně, kde se hrálo rovněž na vojenském cvičišti a vznikl

i další zprvu kroužek Třemšín s hřištěm v Leleticích pod Třemšínem, vedený nezapomenutelným Arturem Štikou.

V roce 1936 hraje se opět v Mariánských Lázních a zvítězil v amatérech J. W. Baily, USA a otevřeném mistrovství Mark Seymour. V roce 1937 přistupuje již nejkrásnější hřiště ČSR - karlovarské a zvítězil v amatérském mistrovství Count J. de Bubern, Anglie a v ženách opět Eva von Szlávy, Maďarsko. Otevřené mistrovství hraje se opět v Mariánských Lázních a zvítězil v něm tehdejší mistr Henry Cotton, který po skončení mistrovství v Mariánských Lázních sehrál exhibici v Karlových Varech a tak pochválil nové hřiště, že projevil přání, aby příštího roku bylo hráno otevřené mistrovství na tomto krásném hřišti.

Dne 20. listopadu 1937 dochází k ustavení Evropské golfové asociace v Luxemburgu, kdy československý golf byl jedním z 12 zakládajících národních svazů a byl reprezentován M. Švestkou a Dr. Ing. J. Charvátém. Tato asociace pak sestavovala evropskou termínovou listinu.

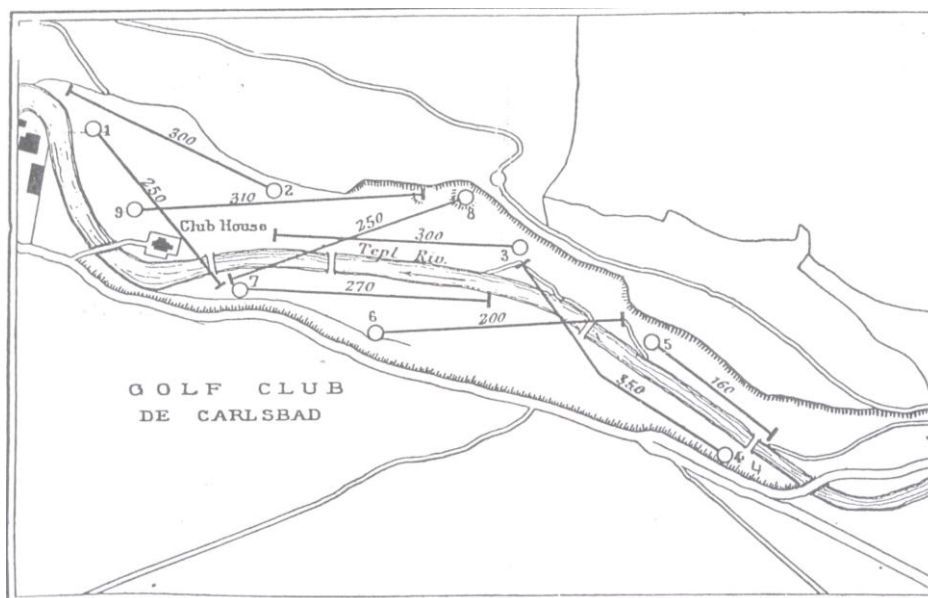
V roce 1938 bez jamkovišť, ale na bezvadném trávníku drah a odpališť, za nádherného letního dne, bylo klánovické hřiště bez jakýchkoliv formalit dne 25. června provizorně odevzdáno do provozu. Na 30 hráčů se dostavilo, aby poprvé po létech golfového strádání okusilo slasti hry na skutečném golfovém hřišti. Hrál se na provisorní jamkoviště, ale oč byly i tyto lepší, než dosavadní jamkoviště na hřišti v Motole. Projektantovi hřiště Dr. Ing. J. Charvátovi dostalo se hojně blahopřání ke hřišti, které nenadchlo pouze svou golfovou hodnotou, ale dostalo se i nádherou přírody do srdcí všech milovníků přírody, jakými golfisté jsou.

Dámské mistrovství bylo již poprvé hráno v Klánovicích ve dnech 20-22. srpna 1938 a zvítězila těsně L. Raudnitzerová, Mariánské Lázně, před Linhartovou, Praha. III. otevřené mistrovství bylo hráno dle přání mistra světa H. Cottona v Karlových Varech ve dnech 24-26. srpna 1938, již ve stínu blížících se politických bouří. Magnetem byl ovšem Henry Cotton a nikdo nelitoval, co ukázal tento čaroděj golfových holí. Zvítězil na 72 jamkách s výsledkem 282 ran, 2. V. Laidlaw - 293 a 3. Artur Lees - 294. Bylo zvláště oceněno velké pochopení karlovarských sportovců, kteří s velikou péčí a obětmi mistrovství provedli.

VI. amatérské mistrovství se hrálo ve dnech 28-30. srpna 1938 v Mariánských Lázních a ve finále zvítězil Hano Tonder, Praha, nad majorem B. Shannonem, Hong-Kong, v poměru 3/2. Tím skončily soutěže na západočeských

hřištích a nastala osudná doba jejich odtržení a tím i klesla tato hřiště, stejně jako hřiště ve Vídni, na úroveň provinčních hřišť. V roce 1939 hraje se ještě mezinárodní mistrovství v Klánovicích a vítězí v něm opět Hano Tonder a v ženách Linhartová, Praha.

Před druhou světovou válkou byla v provozu tato hřiště: 18-jamková v Karlových Varech a Mariánských Lázních; 9-jamková v Karlových Varech, Klánovicích, Piešťanech a další hřiště v Leleticích, Volešovicích a na Líšnici – celkem 8 hřišť. V roce 1939 se hraje naposledy 1. 7. 1939 nejstarší karlovarská soutěž od roku 1906 „Fürstenbergův pohár“ a zvítězil Otto Heuer, Mnichov; 15-16. 7. „Good Will Cup“ a 29. 7. „Plumon Cup“ a zvítězil Dr. Robert Müller, Karlovy Vary. V roce 1938 po okupaci Karlových Varů musel I.S.C.C. změnit své jméno na Karlovarský tenisový a golfový klub, Karlovy Vary.

Plánek starého hřiště (archiv P.Sedláka)

1. Hřiště v Gejzírparku – 30. léta

2. Hřiště v Gejzírparku – green č.6

3. Pracovní četa na hřišti v Gejířparku

4. Převoz materiálu ze staré klubovny na novou v Olšových Vratech

5. Zahájení na hřišti v Olšových Vratech - slavnostní drive starosty města K. Varů

6. V Olšových Vratech - greenkeeper a golfový trenér J. Klement /1937/

7. V Olšových Vratech - sir Henry Cotton a hrabě John De Bander /1937/

8. V Olšových Vratech - hráči na dnešním greenu č. 4 /v pozadí green č. 1/

Karlovarský golf po II. světové válce

Po skončení druhé světové války byla v provozu pouze hřiště v Klánovicích a Mariánských Lázních a Líšnici. Zanikla úplně hřiště ve Volešovicích, Leleticích a Piešťanech. Téměř úplně byla zničena obě hřiště v Karlových Varech. Dolní 9-jamkové hřiště bylo po válce v důsledku závěrečných válečných událostí poškozeno. Během války byly rozebrány a spáleny můstky přes Teplou a klubovna zničena ze 60% a inventář úplně rozebrán. Nové krásné 18-jamkové hřiště v Olšových Vratech bylo zarostlé, zpustlé a z dřevěné klubovny zbyl pouze komín. Po válce sice uvolnil ministr vnitřního obchodu Pietor částku Kč 1,000.000,- na obnovu horního hřiště, ale bohužel nenašel se nikdo, kdo by se obnovy ujal.

Hřiště v Mariánských Lázních přečkalo válku lépe, bylo obsazeno Američany, kteří na hřišti hráli a 10. dubna 1947 byl obnoven i zde český golf na ustavující schůzi v hotelu Savarin za účasti místopředsedy Golfového svazu A. Štiky a zvolen předsedou Karel Adam, kapitánem Ivo Tonder. Tento první výbor provedl rekonstrukci hřiště a pozval jako greenkeepera Harolda Leese z Anglie na doporučení Golfového svazu ČSR. Na podzim téhož roku přichází do Mariánských Lázní vynikající tenisté manželé Novotných a Jiří Novotný byl pak významným pracovníkem golfu v Mariánských Lázních i golfu západočeského a jeho manželka pak mistryní až do zániku amatérského mistrovství v roce 1950.

rok 1949 / Počátky karlovarského golfu

Krásné olšovovratské hřiště dále pustlo. Na schůzi Českého kynologického klubu v Karlových Varech 30. března 1949, když město nechtělo povolit pro kynology cvičiště psů v zájmu klidu v lázních, bylo usneseno požádat o golfové hřiště, které mělo být zrušeno, s odůvodněním, že budou dva členové hrát golf a ostatní cvičiti psy. A již 1. dubna zakoupil A. Červenka u vetešníka 2 vaky a 7 dřevěných holí. V sobotu 2. dubna 1949 vypravili se O. Řezáč a F. Venzara na hřiště v Císařském parku obhlédnouti terén a při prohlídce klubovny nalezena vrtačka na jamky a bylo ihned přikročeno k vyvrtání 7 jamek bez pouzder

vzdálených asi 20-30 m a tak "hřiště" připraveno na neděli. V neděli 3. dubna 1949 vyrukovali všichni karlovarští kynologové, kteří se chtěli obětovati pro své psy a založiti golfový spolek, aby se mohlo cvičit. I zapůsobila tato hra, pokud to snad lze nazvati golfovou hrou, na přítomné manžele Červenků, Mikutů, Řezáčů, Žídků a Venzarů tak, že ještě týž den v restauraci U Brouků se rozhodli tento sport pěstovati a založili ihned klub.

Během jediného týdne bylo vše oběháno a hlavně povoleno. Souhlas dali stavební úřad města, lázeňské ředitelství, Čs. hotely, TJ Sokol, krajský výbor Sokola a v sobotu již podána žádost pro radu JNV Karlovy Vary. Ihned byly zahájeny práce na odklízování pohozených zbytků zbraní a všech na hřišti nežádoucích předmětů, zahrabány vykopané zákopy, zbytky stájí a vytažen z řeky válec a vytrhán nálet na jamkovištích. Koupeny hrábě, motyky a vypálena stařina - inu jedinečné nadšení lidí, kteří neměli o golfu nejmenší znalosti mimo náčelníka Venzary, který viděl hrát golf za války ve Skotsku. Dne 17-18. dubna 1949 o velikonočních svátcích hrána již pokusná soutěž a líbilo se to ještě více jak 3. dubna. Zajeli jsme si 28. dubna prvně na správné hřiště do Mariánských Lázní a závidíme jim toto krásně upravené hřiště.

Kdyby na hřišti v Olšových Vratech byla alespoň částečně zachována klubovna a lepší spojení z města, jistě bychom se rozhodli pro horní hřiště, neboť celkem neznalost golfu, slušná klubovna a příhodné spojení autobusem z města mluvilo vše pro dolní hřiště, i když Dr. H. Tonder projevil obavy nad touto marnou prací. JNV Karlovy Vary pod č.j. 13326 ze dne 10. května 1949 pronajal dolní hřiště za nájemně Kčs 100,-/ročně. Tehdy nám jedinečně pomáhal člen rady A. Dušek a ředitel městského důchodu E. Novotný. Po vyřízení těchto nutných formalit dochází 19. května 1949 k ustavení golfového oddílu při TJ Sokol Karlovy Vary v restauraci Krásná královna a jako hosté byli přítomni A. Štika za ČOS, starosta TJ Sokol Franěk, K. Nejdler za tenis, J. Stengl - krajský vedoucí sportu a J. Fabián za časopis Práce. Na této ustavující schůzi zvolen tento výbor: vedoucí oddílu - Otakar Řezáč, zástupce - Marie Řezáčová, jednatel - Václav Mikuta, pokladník - Jaroslav Sedláček, náčelník - František Venzara, správce hřiště - Alois Červenka, klubovny - Štěpánka Červenková, inventáře - Antonín Kozel.

První soutěž po okoukání v Mariánských Lázních jsme sehráli na 9 jamek a zvítězil jako první A. Kozel - 64 a S. Sedláčková - 86. Sušíme seno, upravujeme hřiště, čistíme klubovnu a končíme sezonu 16. října 1949 oddílovými přebory. Prvním přeborníkem oddílu se stal Červenka a v ženách Řezáčová. Ale horní hřiště stále přitahovalo a konečně 30. září 1949 bratři Řezáč a Soukal okusili si zahrát v Olšových Vratech - a šlo to lépe jak na dolním a bylo rozhodnuto příští rok hrát na horním hřišti, což potvrdilo i usnesení schůze 7. listopadu. Při našich těžkostech i starostech jsme nezapomínali ani na organizační povinnosti a tak z našeho popudu dochází 18. prosince 1949 k ustavení krajského golfového výboru Sokola v Mariánských Lázních. Zvolen byl tento výbor: předseda - Otakar Řezáč, Karlovy Vary; místopředseda - Dr. Ladislav Bartůněk, Mar. Lázně; jednatel - Václav Soukal, Karlovy Vary; náčelník - Dr. Jiří Novotný, Mar. Lázně; pokladník - Alois Červenka, Karlovy Vary; vzdělavatel - Rudolf Uxa, Mar. Lázně; členové výboru - Adéla Novotná, Miluše Kheilová, Metoděj Bureš, Mar. Lázně a Miloslav Lath, Karlovy Vary.

Srovnáním dolního hřiště s hřišti, která jsme viděli v Mariánských Lázních a Klánovicích, rozhodnuto požádati o pronájem hřiště v Olšových Vratech a rada JNV Karlovy Vary na své schůzi 16. prosince 1949 pod č. 5629 pronajímá golfovému oddílu Sokola i toto hřiště na dobu pěti let, opět za nájemné Kčs 100,- a tím se stal golfový oddíl nájemcem obou hřišť.

rok 1950 / Obnova hřiště v Olšových Vratech

Pracovní elán u členů neustal a 12. února 1950 možno nazvati zahájením prací na horním hřišti, neboť celé nedělní odpoledne pracovali všichni členové na vysekávání nejhoršího plevele janovců. Nejen prací členové budovali golf v Karlových Varech, ale i absolvováním přespolního běhu, jízdy na kole a vrhem granátů bojovali o Tyršův odznak zdatnosti - nařízené to soutěži pro všechny sportovce.

II. výroční schůze s přehledem vykonané práce a plánem dalších prací v roce 1950 se konala 3. března 1950 za přítomnosti zástupce ČOS A. Štiky, starosty a jednatele Sokola Fraňka a Tichého a zvolen na rok 1950 tento výbor:

vedoucí oddílu - Otakar Řezáč, zástupce - Božena Mikutová, jednatel - Václav Mikuta, náčelník - František Venzara, pokladník - Štěpánka Červenková, správce hřiště - Alois Červenka, inventáře - Antonín Kozel, klubovny - Marie Řezáčová, referent TOZ - Václav Soukal. První pokus posekati dráhy nalezenými sekačkami na dráhy 25. března 1950 pásovým motocyklem ze zimního stadionu neuspěl, bylo nutno nejprve sekačky řádně rozebrat, promazat a této funkce se dobrovolně ujal Václav Mikuta. Naposledy sehráli členové I. ročník „Soutěže 3. duben 1949“ ještě na dolním hřišti a zvítězil F. Venzara a B. Mikutová.

Konečně 9. dubna 1950 zahajujeme první soutěž na horním hřišti, které předcházela dar členů Řezáče, Soukala a Venzary správci hřiště – na bílou sobotu krásně posekanou jamku č.3 správci hřiště Červenkovi – a to sice velikonoční soutěž „Vzkříšení golfu v Karlových Varech“. Zvítězili v ní: v mužích Soukal a v ženách Mikutová.

Plníme i jiné povinnosti - zúčastňujeme se průvodu na 1. máje a vážně uvažujeme a ihned jednáme o výstavbě sebemenší klubovničky. Již 10. května 1950 kupujeme dříví na krovy, bouráme starou pec, opracujeme cihly na bouračkách a při tom patroni jamkovišť již pravidelně sekají své jamky, upravují písčité překážky. I když nás ČOS golfové náčelnictvo podceňovalo a s námi celkem ani nepočítali a také nás nezařadili do soutěží oddílů, hrajeme 28-29. května 1950 se Sokolem Mariánské Lázně a máme i dvoudenní školení od našeho přítele A. Štiky. Prvním velmi důležitým mezníkem bylo zahájení sekání drah 27. června 1950 s traktorem, který nám bezplatně opatřil a zapůjčil F. Suchánek a výborně seřízenými sekačkami V. Mikutou, neboť tím okamžikem i dráhy již dále nepustly a hřiště se stále a stále lepšilo. Tomuto sekání drah ovšem předcházelo vždy kolektivní vyčištění drah, vysekání janovců a vřesu, sesbírání kamenů a vysekání krásných sice bříz, ale překážejících ve hře. Stavba klubovny – sice malé, ale naší – byla zahájena v sobotu 22. července 1950 a dokončena za 4 soboty a neděle.

Krajský výbor Sokola – golfový odbor uspořádal v Mariánských Lázních „Mistrovství karlovarského kraje“ ve dnech 16-17. června 1950 a zvítězili M. Vostárek, Sokol Hvězda Teplá a v ženách A. Novotná, Sokol Čsl. lázně, Mariánské Lázně. Účast: Mariánské Lázně – 14 a Karlovy Vary – 7. I když jsme byli naprostí začátečníci a znalosti golfu jsme měli poskrovnu, přece jsme si troufali a

uspořádali již druhý rok našeho trvání veřejnou soutěž „Karlovarský pohár“ a jelikož jsme neměli dosud hřiště v pořádku, hráli jsme tento pohár v Mariánských Lázních. Uspořádání a provedení soutěže bylo dle ČOS velmi dobré a obdrželi jsme první pochvalu od tohoto jinak na nás přísného ústředí. Zvítězili: v mužích - Dr. H. Tonder, Praha, v dorostu - David, Praha a v ženách - A. Novotná, Sokol Čsl. lázně, Mariánské Lázně. V roce 1950 odpracováváme celkem 2.535 brigádnických hodin.

Rok 1951

III. výroční schůze se konala 26. ledna 1951 a zvolen na sezonu 1951 byl tento výbor: vedoucí oddílu - Otakar Řezáč, zástupce - Miloslav Lath, jednatel - Václav Mikuta, náčelník - Václav Soukal, pokladník - František Venzara, správce hřiště - Alois Červenka, klubovny - Marie Řezáčová, inventáře - František Müller. Dne 29. března zaniká TJ Sokol a golfový oddíl se rozhoduje pro Závodní jednotu JNV. V neděli 15. dubna 1951 po dopolední vánici byla sehrána „Soutěž 49“, Červenka, Mikuta, Řezáč a Venzara. I když jsme byli malý oddíl, přes to jsme byli zastoupeni ve výboru závodní jednoty JNV i v krajském výboru tělovýchovy.

Další úprava hřiště, hlavně po stránce odborné a výhledového udržování si vyžádala přece jen odborníka. Na tuto odbornou poradu jsme si pozvali našeho nejlepšího znalce v oboru architektury a budování hřiště Dr. Ing. J. Charváta. Ve dnech 2-3. června 1951 prohlédl si celé hřiště včetně ještě neupravených drah, doporučil a vytýčil další úpravy na hřišti. Jeho ocenění jako významného odborníka naší dosavadní práce bylo významnou vzpruhou pro členstvo, aby ještě více se věnovalo budování hřiště.

Ihned jsme znovu žádali, ačkoliv jsme byli pětkrát odmítnuti, o povolení zbourat klubovnu na dolním hřišti a přenést tuto na horní hřiště. Odmítnuti znovu jsme žádali - a přece jsme docílili, že nám bylo toto zbourání klubovny povoleno. Ihned se dole bouralo a připravovala se stavba verandy, při které se zvláště vyznamenali členové F. Müller, F. Suchánek a V. Štětina. Rozbourání a stavění verandy si vyžádalo tolik práce našich členů, že se pracovalo každou sobotu a neděli. Tento pro naše hřiště příznivý rok jsme pak zakončili

nezapomenutelným silvestrem u Mikutů. V tomto roce přistupují i manželé Chlapcovi.

Rok 1952

Silvestrovský nápad předsedy a na Nový rok 1952 vypravujeme se na hřiště a s kóty 602 vypalujeme poprvé „Novoroční drive“, kdy nejdelší ránu měl V. Mikuta. Vůbec rok 1952 byl ve znamení nejen práce, ale i společenských akcí, neboť uspořádali jsme 2. února 1952 maškarní ples oddílu u Mikutů. IV. výroční schůze se konala 16. března v Pasáži za účasti Dr. Ing. J. Charváta a A. Štíky z Prahy, A. Novotné a manželů Zelenkových za Mariánské Lázně a měla velmi pěknou kulturní vložku a vynikající referáty Dr. Ing. J. Charváta a A. Štíky. Zvolen byl na rok 1952 tento výbor: vedoucí oddílu – Otakar Řezáč, zástupce – Miloslav Lath, jednatel a zapisovatel – Václav Mikuta, náčelník – Václav Soukal, pokladník – František Venzara, správce hřiště – Alois Červenka, klubovny – Božena Mikutová, inventáře – Vlastimil Štětina, stavební referent – František Müller.

Odpoledne po výroční schůzi konalo se na hřišti mohutné čepobití s filmováním a pasováním nových členů. Po celou zimu pracovali všichni členové, pokud nemohli pracovat na stavbě verandy, na zalesněné dráze č.10, kdy bylo nutno vykáceti značně vzrostlé stromy, odkliditi pařezy za sněhu a mrazu. Po ukončení těchto prací velmi vysilujících jsme měli školení, které vedl A. Štika. Pracovali jsme nejen na hřišti, ale i na brigádě pro město před budovou JNV a pomáhali i v jednotě na sokolském dnu ve Dvorech, kde jsme vedením občerstvení zachránili schodek této akce. A opět jsme hráli naše již velmi vžité a oblíbené soutěže.

Na pozvání golfového oddílu Sokola Újezd n/Lesy odjíždíme 1. června 1952 – pět mužů a tři ženy – na slavnostní znovuotevření golfového hřiště v Klánovicích za účasti starosty ČOS Truhláře, ale z radosti sešlo a smutní vracíme se domů – nezachráněno. V tomto roce dostáváme výbornou posilu pro náš karlovarský golf: přistupuje za člena R. Robětín, který velmi pomohl při dalším budování hřiště. Po odborné poradě od Dr. Ing. J. Charváta na jeho popud přijíždí na týdně

instruktáž o udržování hřiště greenkeeper Josef Truhlář z Klánovic, aby jako nejlepší odborník pro údržbu golfového hřiště nám dal nejcennější rady pro budoucí práce. Po prohlídce celého hřiště stanovil postup prací. Poradil zejména o postupu prací na jamkovištích a tak se mu líbilo hřiště, že nás s povzdechem ujistil: „*Být o 10 let mladší, ihned bych se k vám stěhoval*“.

Rok 1953

Rok 1953 jsme opět zahájili „Novoročním drivem“ a zvítězil tentokrát A. Červenka. Jako vždy, když některý oddíl potřeboval pomoc, pomohl golfový oddíl – a tak pomáháme i jezdeckému oddílu. V tomto roce dochází opět k další změně ve sportu a vrcholná organizace Sokol se mění na odborářskou tělovýchovu – na DSO /Dobrovolná sportovní organizace/ a z tohoto důvodu konáme 1. března 1953 v závodní jídelně ČSAD nejdříve výroční schůzi závodní jednoty JNV a po této pak ustavující schůzi golfového oddílu DSO Slovan národní výbory. Na této ustavující schůzi byl zvolen výbor: vedoucí oddílu – Otakar Řezáč, jednatel a zapisovatel – Václav Mikuta, náčelník – Václav Soukal, pokladník – František Venzara, správce hřiště – Alois Červenka, klubovny – František Müller, inventáře – Vlastimil Štětina, členové výboru – Božena Mikutová a František Suchánek.

Jako každý rok patroni jamkovišť upravovali svěřená jamkoviště, hrabali písčité překážky, dráhy sekány vlastním traktorem, se kterým jezdil vždy některý člen a konaly se brigády na otevření dalších drah. Při tom ovšem každou neděli se hrála nějaká ze soutěží. Golf sice celostátně nebyl uznáván, ale krajský výbor DSO nás uznával za sport a byli jsme v krajském výboru této organizace zastoupeni V. Soukalem jako předsedou golfové sekce. Stejně tak nás uznávali i v jednotě. Dostavěním verandy jsme zjistili, že by bylo nutné rozšířit ještě klubovnu a tak schválen návrh T. Adama a pustili jsme se již potřetí do stavby a ihned jsme kopali základy, čistili cihly z bouraček, vozili i nové a tak jsme počali stavět klubovnu, která prakticky zůstala po menší přístavbě šaten do roku 1968. V tomto roce přistupují za členy manželé Hynkovi z Prahy.

Rok 1954

Velmi čerstvě napadlý sníh v roce 1954 a dlouho ležící na počátku roku značně ovlivnil jak stavbu klubovny, tak i práce na hřišti. Hrány všechny soutěže, ale příliš velké sousto, které jsme si vzali, mělo vliv na práci se stavbou i údržbou hřiště. Výroční schůze konána proto až 10. června 1954 v Národním domě za účasti A. Štiky a v zájmu posílení naší pozice u nadřízených orgánů ustavujeme ještě jeden oddíl a to golfový TJ Baník Jáchymovské doly a do tohoto přestupují manželé Červenků, Müllerů, Chlapců a Černý. Výbor Slovanu národní výbory byl zvolen takto: vedoucí oddílu – Otakar Řezáč, jednatel – Václav Soukal, pokladník – František Venzara, referent soutěží – Rudolf Kučera, mládeže – Dr. Jaroslav Horyna, správce klubovny – Božena Mikutová, inventáře – Václav Mikuta, výstavba klubovny – František Suchánek a Vlastimil Štětina.

V neděli 25. července 1954 hraje se I. ročník soutěže Artura Štiky za jeho osobní přítomnosti na 36 Jamek bez vyrovnání a zvítězil v I. třídě Dr. H. Tonder, ve II. třídě R. Robětín a v ženách H. Brožová. V sobotu a neděli dne 28-29. srpna 1954 probíhala v Mariánských Lázních krajská spartakiáda DSO Slovan a mimo jiné sporty byla také soutěž v golfu, kdy bylo utkání Karlovy vary - Mariánské Lázně. Tohoto utkání se zúčastnili golfisté z obou měst ve velmi pěkném počtu a byli početněji zastoupeni než některé preferované sporty. Jejich hře, kterou vyhrály Karlovy Vary nad Mariánskými Lázněmi v poměru 9:4, přihlíželi funkcionáři ústředního výboru ROH ss. Čuba a Bačák, kteří plně schválili golfovou sekci kraje.

V krajském výboru DSO Slovan zastupovali golf Dr. Horyna, Řezáč a Soukal. Nikdy nebyli karlovarští golfisté lokální patrioté a naopak neustále burcovali mimokarlovarské golfisty, aby ve svých městech založili golfové oddíly, aby těchto oddílů bylo více, ale bohužel nenašli se odvážlivci, aby pomohli. Z tohoto důvodu navštívili ve dnech 17-20. září 1954 krásné golfové hřiště, projektované Dr. Ing. J. Charvátém ve Svatce na Vysočině, aby podpořili tamní Golfový klub umělců. Podpořili je tak dobře, že zahájení soutěží byl přítomen a tyto i zahájil sám předseda MěNV ve Svatce s. Kinzel. V soutěži Vysočiny zvítězil v mužích V. Soukal a v ženách Hochová z Brna.

Po návratu ze Svatky byly sehrány 10. října 1954 krajské přebory DSO Slovan v Karlových Varech a zvítězili v mužích V. Mikuta a ženách B. Mikutová. Zimní práce na hřišti byly zahájeny 14. listopadu a tím byla zahájena obnova dráhy č. 18, která v tento den byla ještě plná janovců. Tento velmi úspěšný rok jak po stránce úpravy hřiště i klubovny byl ukončen slavnostní schůzí obou oddílů za účasti pražských členů, neboť v tomto roce bylo odpracováno celkem 2.980 brigádnických hodin.

Rok 1955

Rok 1955 jsme opět pozdravili „Novoročním drivem“, v němž zvítězil M. Chlapec. Zimní práce pokračovaly velmi dobře a nebylo neděle, aby se nepracovalo. Dalším zlepšením pro golfisty bylo zavedení linky C z Březové do Olšových Vrat s možností přestupu za Kčs -,60 a jízda zahájena 6. ledna 1955. Výroční schůze konaná 20. března 1955 v Krajské správě spojů a výbor zůstává nezměněn: vedoucí oddílu – Otakar Řezáč, jednatel - Václav Soukal, pokladník – František Venzara, referent soutěží – Rudolf Kučera, správce klubovny - Božena Mikutová, inventáře – Václav Mikuta, členové – Dr. J. Horyna, František Suchánek a Vlastimil Štětina.

Krajská sekce golfu konala 19. dubna 1955 svoji výroční schůzi v Mariánských Lázních za předsednictví V. Soukala a měla již na programu termínovou listinu kraje, pořadí hráčů a jejich vyrovnání, registraci členů a schvalování výsledků soutěží. Ústřední výbor DSO Slovan v uznání zásluh golfového oddílu i jeho předsedy o udržení golfu v kraji udělil předsedovi Řezáčovi čestnou zlatou plaketou, kterou mu předal předseda krajského výboru DSO Slovan M. Znamenáček.

Sezona sportovní byla zahájena 8. května 1955 soutěží přeborů oddílů o „Cenu Ing. Šedivého“ utkáním Slovan Karlovy Vary vers. Slovan Praha – 3:6, Slovan Mariánské Lázně vers. Slovan Praha – 5:4, Slávie Mariánské Lázně vers. Baník Karlovy Vary – 7:2. Vítězem soutěže se stal Slovan Mariánská Lázně. Tragickou smrtí H. Tondera 21. 5. 1955 ve věku 39 let ztrácí český golf jednoho z nejlepších golfistů a výborného sportovce.

Golfový oddíl Baníku Karlovy Vary zahájil své soutěže oddílovou soutěží o „Štít A. Červenky“ a „Velkou cenou Baníku“ 10. července 1955, ve které zvítězil Chlapec a I. ročníkem „Hornického kahanu“, kde zvítězil David, Praha a z žen Soukalová, Karlovy Vary. V tomto roce hrály se jako každoročně tyto soutěže: „3. duben 1949, Velikonoční pohár Vzkříšení golfu v Karlových Varech, Pohár K. Nejdla, Stříbrný míček, Vlajková soutěž, Cena A. Štiky, Štít Andělské hory, Zlomený driver, Black and White“ a oddílové přebory.

Rok 1956

Další reorganizací tělovýchovy zrušením dosavadní odborářské DSO a přeměnou na TSO zanikla opět naše krajská sekce, v pořadí již třetí, takže čtyři západočeské oddíly byly opět bez jakéhokoliv řídicího orgánu. Výroční schůze golfových oddílů byla konána 26. února 1956 v Domě armády, které byl přítomen mimo jiné hosty i náměstek předsedy MěNV Karlovy Vary s. Skala. Náměstkem bylo 9 členů oddílu vyznamenáno čestným odznakem „Budovatel Karlových Var“. Bylo schváleno, mimo termínové listiny a hracích poplatků, otevření tří nových drah č.9-11. Současně bylo schváleno ustati v úpravě míčků na drahách. Dalším významným usnesením bylo uspořádati, počínaje 9. květnem 1956, pravidelné školení členů a současně zřízení školy golfu. Tento úkol byl svěřen M. Bouškovi z Prahy. Zvýšená výkonnost hráčů a již častější návštěvy mimokarlovarských hráčů si vyžádaly přizpůsobení pravidel a vyrovnání evropským řádům. Na každou schůzi proto bylo zařazeno školení členů.

Nepříznivá zima pro práci na hřišti narušila zimní práce a tak bylo pouze provedeno za krajně nepříznivého počasí prokopání vodní strouhy u jamkoviště č. 6 a také bylo určeno odpracovati si každou neděli dopoledne 30 minut kolektivní prací na hřišti. Snaha oddílu získati pro své mimokarlovarské členy ubytovnu se konečně podařila – 12. června 1956 podepsáním smlouvy s firmou Becher o její rekreační chatě u dráhy č.9. Byly sice potíže se schválením ministerstvem potravinářského průmyslu, ale nakonec díky jedinečné podpoře s. Skaly a rady MěNV, po velmi houževnatých bojích, docílili jsme přidělení této vhodné chaty karlovarským golfovým oddílům.

V neděli 22. července 1956 hraje se za účasti předsedy MěNV J. Šajnera, respektive obnovuje se z popudu golfového oddílu Slovan – poprvé od války - opět mistrovství v golfu na rány. Naposledy se hrálo v Karlových Varech v roce 1938 v rámci „Soutěže A. Štíky“ na 72 jamek. Vítězem I. třídy se stal David, Praha – 319, ve II. třídě Mikuta, Karlovy Vary – 403 a v ženách Mikutová, Karlovy Vary – 298.

V tomto roce byla založena opět další soutěž: „Memoriál Dr. Schneidera“ jako soutěž čtyřher. Sehrána byla 29. července 1956 a zvítězila dvojice Ing. Janda – R. Robětín. Odvaha karlovarských golfistů obnovit v tomto roce mistrovství na rány způsobila, že i v Mariánských Lázních dosavadní přebory v jamkové hře, hrané 3-5. srpna 1956, nazvali amatérským mistrovstvím. Tu se již projevila stoupající úroveň karlovarských hráčů, když první mistrovský titul pro Karlovy Vary získala E. Soukalová – Slovan Karlovy Vary, před Klementovou – Praha, Kheilovou – Mariánské Lázně a Brožovou – Karlovy Vary. V mužích zvítězil Vostárek – Praha, před Holanem, Fuchsem a Staňkem. Přihlíželo tehdy 1.500 diváků.

V tomto roce vzniká ještě další soutěž a to sice Seniorské mistrovství. Prvním vítězem se stal Dr. Ing. Škola a z žen Hejtmánková. Dochází k další reorganizaci sportu - zaniká odborářská organizace TS0 a vzniká nynější ČSTV. Z tohoto důvodu byla nařízena výroční schůze na 9. listopadu 1956 a na rok 1957 zvolen tento výbor: vedoucí oddílu – Otakar Řezáč, org. referent - Václav Soukal, hospodář – František Venzara, sport. referent – Rudolf Kučera, správce klubovny – Božena Mikutová, inventáře – Václav Mikuta, člen – Dr. J. Horyna.

Rok 1957

Pokoušíme se opět v rámci nové organizace o aktivizaci pražských golfistů a založení golfového oddílu v Praze a svoláváme proto novou poradu, na kterou ale přijeli jedině zástupci oddílů z Mariánských Lázní, ale pražští golfisté nepřijeli. Za předsednictví S. Hlaváčka z Mariánských Lázní schváleny termíny soutěží a další spolupráce mezi západočeskými oddíly. Zimní práce proběhly tuto zimu příznivěji a sehrány všechny soutěže. Veškerá práce se soustředila na obnovu drah č.9-11, které byly již částečně zalesněny díky přízni, kterou jsme měli u MěNV v

Karlových Varech. Záslouhou náměstka předsedy s. Skaly a ředitele Technické služby Bílého přijato usnesení, že TSM v rámci své péče o městské sady pomůže i při úpravě golfového hřiště. Oddíly měly sehnati dvě osoby – nejlépe důchodce, jejichž plat bude činiti asi 800,-Kčs a mimo to dá TSM k dispozici traktor a potřebný inventář. Prvními zaměstnanci byli Ing. Větvička a Koop.

Velmi pěkný úspěch mistrovství na rány, uspořádaného loňského roku v Karlových Varech, způsobil, že Mariánská Lázně v roce 1957 trvaly na jeho uspořádání v Mariánských Lázních s odůvodněním, že tam je 18-jamkové hřiště. Po oboustranné dohodě bylo pak usneseno jeden rok pořádati toto mistrovství v jednom z obou míst a mistrovství na jamky v druhém a každým rokem se střídati. Z tohoto důvodu bylo v roce 1957, opět 5-7. července, hráno mistrovství na jamky v Karlových Varech /naposledy v roce 1937/. Zvítězil K. Hynek, Slovan Karlovy Vary a v ženách H. Brožová, Slovan Karlovy Vary.

Při hraní čtyřher zahrál na jamce č.4 člen Slovanu Karlovy Vary V. Mikuta tuto jamku jednou ranou a bylo to poprvé od konce války, kdy se tato jedinečné rána podařila. Cílevědomě organizovaná práce na drahách č.9-11 byla korunována úspěchem a zakončena slavnostním otevřením 13. října 1957 za přítomnosti náměstka MěNV s. Skaly, ředitele Technické služby Bílého, za okresní výbor tělovýchovy s. Vokouna, za TJ Slovan M. Znamenáčka, za tisk ss. Fabiána a Gubiče, jakož i našeho příznivce Dr. Ing. J. Charváta a K. Nejdla. Po projevech s. náměstka Skaly, ředitele Bílého a předsedy Řezáče a po přestřižení pásky se hrála exhibice K. Hynka a H. Brožové na nových drahách. Poprvé se objevuje odchovanec karlovarských golfistů za mládež V. Mikuta ml. s velmi pěkným drivem.

Tato úspěšná sezona byla ukončena společnými slavnostními schůzemi obou oddílů 24. listopadu 1957 v Perunu s výstavkou starých trofejí, ale i cen, získaných po válce. Přítomným náměstkem Skalou a ředitelem Bílým bylo krásné zhodnoceno úsilí karlovarských golfistů o obnovu hřiště, kdy v tomto roce bylo celkem odpracováno 3.169 brigádnických hodin. Na schůzi byl za své veliké zásluhy v práci pro golf jmenován čestným členem Slovanu náměstek s. Skala. Dále byly zvoleny oba výbory; Slovan: předseda – Otakar Řezáč, jednatel – Václav Soukal, hospodář – František Venzara, sport. referent – Rudolf Kučera, referent

pro TS – Jiří Dundr, mládež – Dr. J. Horyna, správce klubovny – Božena Mikutová, členové – Václav Mikuta a Vlastimil Štětina; Baník: předseda – František Müller, jednatel – František Černý, náčelník – Miroslav Chlapec, správce hřiště – Alois Červenka. Rok 1957 znamenal sice mnoho úspěchů golfistů, ale poslední den v roce umírá Dr. Jiří Novotný, s kterým byla velmi radostná a úspěšná spolupráce v krajském výboru golfu.

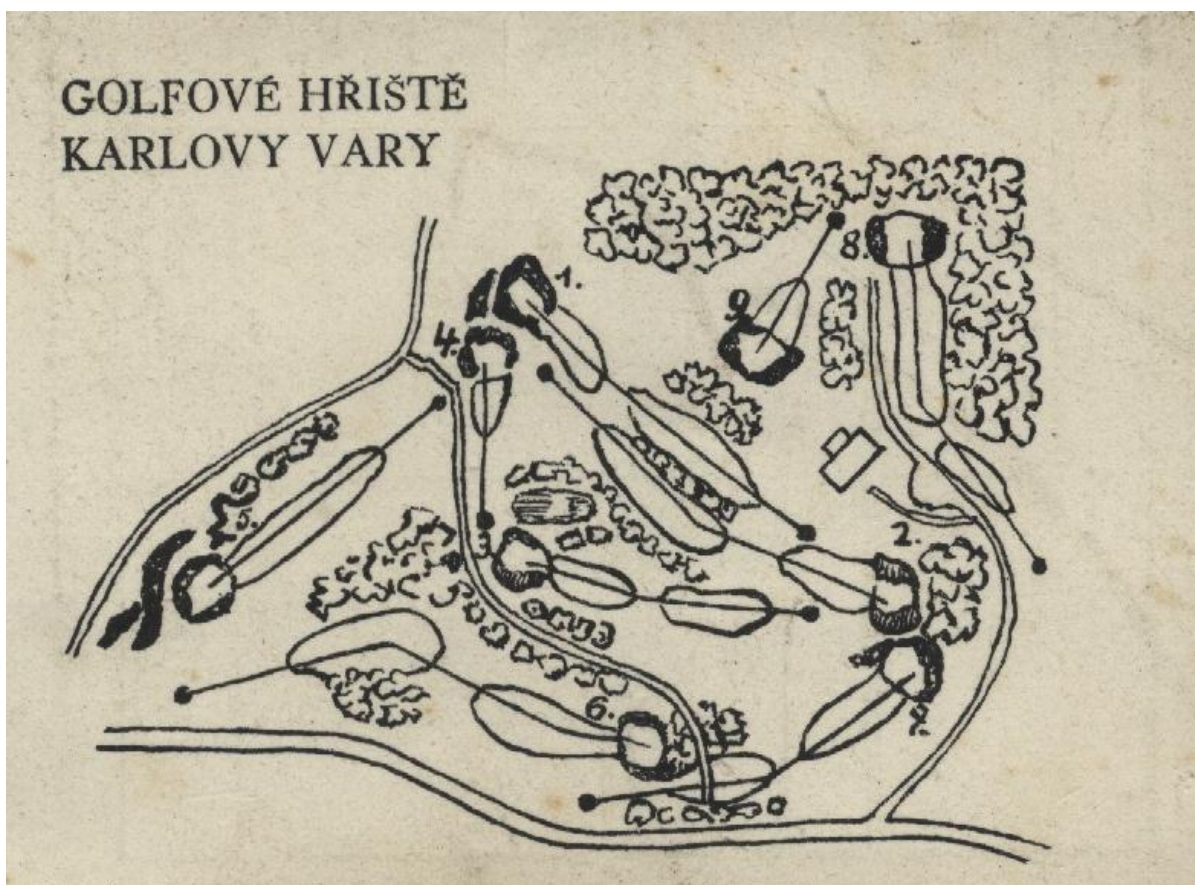
Rok 1958

„Novoroční drive“ opět vyhrál V. Mikuta. V tomto roce se velmi výrazně projevuje dobrá spolupráce s Technickou službou města jak v oboru práce stálých zaměstnanců na hřišti, tak i v přísunu materiálu jako písku, drobného inventáře. Stálí zaměstnanci věnovali se pouze rozšiřování hřiště, kdežto sekání jamkovišť si obstarávali jejich patroni. Jedině nás zarmoutil zásah na dráze č.14, kdy místo traktoru k vytrhání stromků byl použit buldozer, který sebral nejen stromky, ale i prst, takže renovace této již při zřizování hřiště nejdražší dráhy se velmi zdržela a trpí stále. Zajímavé, že patroni jamkovišť, vylosovaní samotným Dr. Ing. J. Charvátem, zůstali své jamce věrni a byli to: jamka č.1 – František Müller, 2 – Otakar Řezáč, 3 – František Venzara, 4 – Alois Červenka, 5 – Milan Sommerschuh, 6 – Václav Mikuta, 7 – Bedřich Waldert, 8 – Vlastimil Štětina, 12 – Václav Soukal, 13 – Miroslav Chlapec, 17 – Ing. J. Janda, 18 – Robert Robětín.

Hraní častých soutěží a hlavně možnost hry s cizími hráči přináší již ovoce ve stoupající úrovni hráčů. Titul mistra ČSR v tomto roce získává opět K. Hynek a v ženách H. Brožová, oba Slovan Karlovy Vary. Dobrý stav hřiště nám umožnil začít s propagací v zahraničí. Německý časopis Golf uveřejňuje v jubilejním čísle na oslavu 50ti let trvání německého golfového svazu článek o karlovarském hřišti. Od tohoto článku přináší časopis zprávy z českého golfu neustále.

V tomto roce opouští dosavadní předseda karlovarský golf z existenčních důvodů. Tehdejší hrací poplatky byly pro pracujícího člena 60 brigádnických hodin a příspěvky Kčs 24,-. Pro nepracujícího člena Kčs 100,- ročně a příspěvky Kčs 24,-. Poplatky pro lázeňské hosty denně Kčs 5,- / týdně Kčs 25,- / měsíčně Kčs 75,-.

Plánek nového hřiště z pol. padesátých let (archiv P.Sedláka)

Deset let práce

Udělejme malou rekapitulaci svépomocných prací karlovarských golfistů, kteří plných 10 let obnovovali, zachraňovali v zimě v létě své hřiště. Poměr starých členů, kteří tyto práce vykonávali s radostí, ale mnohdy i sebezapřením, k tomuto hřišti jest zvláště citlivý. Uvažme, že tato skutečná hrstka nadšených golfistů odpracovala za uplynulých 10 let celkem 29.563 brigádnických hodin a ještě spoustu hodin při zvelebování našeho města. Dobrovolnými brigádami se podařilo něco, o čem každý pochyboval. Zahladili zpustošení, zaházeli výkopy po vytrhaných kabelech, z jamkovišť i drah odstranili nálety bříz a janovců, vypleli plevel.

Dnes, při pohledem zpět po uplynutí dalších deseti let, je k neuvěření, jak se poměrně malému počtu nadšenců podařilo bez cizí pomoci vlastní silou zachrániti majetek, který se již před válkou odhadoval na 12 milionů korun. Tyto svépomocné práce v golfu jsou v celém světě jistě jedinečné a tak příznačné naší české povaze, neboť ani u nás žádné golfové hřiště nebylo tak budované, jako tomu bylo u karlovarského. Svoji dobrovolnou prací, bez donucení, vytvořili

světovou golfovou raritu – speciální karlovarský socialistický golf. V tomto pohledu zpět na prvních deset let uvádíme výňatek z článku známého českého sportovce Roberta Robětína, který v roce 1955 napsal do závodního časopisu RKV jako obhajobu golfu:

„A teď bych rád vyvrátil nejrozšířenější námitky, jimiž operují lidé golfu nepřející: 1/ *Je to sport milionářů, maharadžů atd.* Možná, že tomu tak bývalo, což platí o více sportech – namátkou o tenisu, jezdeckví apod. Ale rád bych viděl maharadžu, který by odpracoval za léto až 500 bezplatných brigádnických hodin, strávených planýrováním a odvozem hlíny, výstavbou klubovny, kácením stromů, stavbou hrází a sekáním trávy kosou či ruční neb traktorovou sekačkou. Dělal jsem již téměř všechny rozšířené sporty, ale při žádném jsem se tolik nenadřel a tak málo nahrál jako právě při golfu. To není pro nové zájemce právě nejpozbudivější argument, ale zkuste to – a uvidíte, že to budete dělat rádi.

2/ *Není to vůbec sport – je to nesmysl pro dědky.* Tak tedy sport to je - a sice po stránce fyzické ne z nejlhčích a po technické stránce bych dokonce řekl nejtěžší. Poznámku o dědcích pokládám za klad, protože je málo sportů, které lze provozovat aktivně až do vysokého věku. A kdo opravdu sport miluje, ten se hrozně nerad smíruje s tím, že jednou bude hrát jen šachy nebo snad mariáš v hospodě a na sport se bude chodit dívat. Pro normálně pracujícího je golf ideální rekreací po práci ať manuální nebo kancelářské, protože je to procházka na zdravém vzduchu, nevyžadující zvláštního fyzického vypětí. A myšlenky odvede zaručeně i od největších starostí...“

9. Výstavba klubovny na hřišti v Olšových vratech – zimní motiv

10. Karlovarští golfisté před klubovnou v Olšových Vratech /červenec 1952/

11. Golfisté v Olšových Vratech - na zarostlé jamce č.12 /počátek 50. let/

12. Nové sekačky z Anglie na hřišti v Olšových Vratech /leden 1960/

Část II (psáno V. Mikutou)

1958

Po deseti letech nejplodnější práce v golfovém oddíle odchází hlavní iniciátor obnovy golfu v Karlových Varech, jedinečný organizátor a dosavadní předseda Otakar Řezáč. Změna zaměstnání, vázaná pobytem mimo Karlovy Vary, znemožnila mu tuto funkci zastávat. Jeho odstoupení v plné golfové sezoně mělo za následek odpadnutí řady plánovaných soutěží. Do konce funkčního období převzal funkci vedoucího oddílu Václav Soukal.

Letošního roku bylo započato s výkopem strouhy pro uložení elektrického kabelu v délce 220 metrů. Na této akci bylo členstvem odpracováno celkem 256 brigádnických hodin. Hodnota díla činí cca 4.000,- Kč. Tento rok bylo odpracováno na hřišti celkem 3.305 hodin, což bylo kvitováno i ve sportovním tisku. I po sportovní stránce vedl si náš oddíl ve vrcholných soutěžích zdatně. Několik výsledků – Otevřené mistrovství: K. Hynek – H. Brožová; Amatérské mistrovství: H. Brožová – Dr. Bartůněk; „Čtyřhry přátelství“: K. Hynek – M. Sommerschuh; „Hornický kahan“: K. Hynek – A. Mikutová.

Členskou výroční schůzí oddílu dne 21.12. byl zvolen výbor na rok 1959: vedoucí oddílu – V. Soukal, výchovně propagační referent – K. Hynek, jednatel – V. Mikuta, sportovně tech. referent – Ing. J. Janda, hospodář – F. Venzara, správce hřiště – R. Robětín, trenér a referent mládeže – M. Sommerschuh.

1959

Letošního roku byla Technickou službou města K. Varů dokončena přístavba šaten a zároveň přebírá dobudování a údržbu hřiště. Z hracích poplatků, jejichž výše byla stanovena na 50,-Kčs měsíčně plus 60 brigádnických hodin /ženy 30/, případně alikvotní částka Technické službě.

Třetí ročník „Memoriálu Dr. Schneidera“ vyhrál R. Robětín a v ženách A. Mikutová. Soutěž „3. duben 1949“ vyhráli Červenkoví, jako druzí se umístili

Mikutovi. „Hornický kahan“ putoval letošního roku do Mar. Lázní za vítězem Jirkou Staňkem.

1960

Po odchodu Františka Venzary vstupuje do tohoto roku výbor v poněkud omezené sestavě: Soukal Václav – vedoucí oddílu, Hynek Karel – výchovně propagační referent, Soukalová Edita – jednatel, Mikuta Václav st. – pokladník, Hynková Marie, Fulín Jaroslav – sportovně tech. komise, Sommerschuh Milan, Hynek Karel – trenér a kapitán, Soukal Václav – péče o mládež.

Zahájení sezóny: „Novoroční drive“ – zúčastnili se za krásného počasí z Mar. Lázní rodina Dr. Bartůňka a manželé Kailovi. 10. leden 1960 – slavnostní den karlovarských golfistů, neboť byly dovezeny z Anglie nové sekačky – a to sice pětiramenný agregát na sekání drah, jedna motorová sekačka jamkovišť a jedna na sekání předjamkovišť. Druhým svátkem byl den 18. září 1960, kdy bylo otevřeno kompletní 18-jamkové hřiště, znovuvybudované po desetiletém pracovním elánu členů oddílu, v závěrečné fázi též za pomoci Technické služby města K. Vary.

1963

Pro nedostupnost materiálů přecházím rok 1961 a 1962, neboť v tu dobu nebyl jsem členem TJ Slovan a tudíž dění v oddíle mně uniklo.

V tomto roce byl zvolen výbor oddílu ve složení: Dr. Dvořák Jaroslav – předseda; Chlapec Miroslav – výchovně propagační referent; Soukalová Edita – jednatel; Soukal Václav – sportovně tech. referent; Dundr Jiří – hospodář; Červenka Alois – správa hřiště, kontrola brigád. prací; Mikuta Václav st. Poslední dva jmenovaní jsou členy TJ Moser – Dvory. V únoru t.r. dochází k sloučení obou oddílů a v Karlových Varech zůstává pouze jeden golfový oddíl – TJ Slovan K. Vary.

Letošního roku zrodila se nová všeoddílová golfová soutěž o „Pohár přátelství“. Tato soutěž hraje se celoročně v každém oddíle a vítězové jednotlivých

oddílů se pak střetnou ve finálové hře. Ve dnech 19-21. července proběhl v K. Varech Přebor ČSR ve hře jednotlivců na jamky. V mužích zvítězil Jiří Dvořák ze Slovanu Mar. Lázně, v ženách naše Hana Brožová.

V červenci probíhá jednání o zřízení Golfové sekce při ÚV ČSTV. Klubovna byla opět vylepšena – o telefon. R. Robětín přistupuje na podmínky Technické služby a bude příštím rokem správcem hřiště. V blízkosti golfového hřiště měl být postaven, místo plánovaného srubového tábora, motel mezinárodní úrovně. Sešlo však z toho, jako již z mnoha plánovaných akcí. Srubový tábor byl vybudován na Vítkově hoře a motel byl postaven sice na golfovém hřišti, ale v Gejzírparku. Takže otázka občerstvení, stravování a ubytování cizích návštěvníků našeho hřiště je stále stejně svízelná.

1964

Do letošního roku vstupuje výbor oddílu v tomtéž složení jako v roce předešlém. Soutěže byly pořádány tytéž jako v letech předcházejících včetně soutěží vrcholných. Navíc byly hrány „Manželské čtyřhry“. Během roku nastalo opět několik dalších zlepšení ve vybavení klubovny jako: zvětšení oken v klubové místnosti, zřízení samostatného kuchyňského restauračního koutku, včetně nutného zařízení. Byla rovněž provedena instalace rozvodu teplé vody, včetně sprch v pánské a dámské šatně. Dále bylo vylepšeno a rozšířeno WC. Ovšem i tyto úpravy jsou nedostačující, vzhledem k tomu, že naše hřiště je rok od roku navštěvovanější, zejména cizinci.

Dne 6. dubna 1964 odchází z funkce předsedy oddílu Dr. Jar. Dvořák v souvislosti s přeřazením do funkce zástupce okresního hygienika v Chebu. Do konce funkčního období přejímá funkci Mir. Chlapec. Ve dnech 9-10. května zajíždí oddíl Mar. Lázní k soutěži o „Pohár vítězství“, která byla velkým úspěchem karlovarských žen. Soutěž vyhrála A. Mikutová, na druhém místě se umístila E. Soukalová. Při této příležitosti navázal oddíl první styk se zahraničními golfisty, kteří dleli v tu dobu v Mar. Lázních na dovolené.

Tito přijeli na naše pozvání dne 12. května do K. Varů na přátelské utkání s našim oddílem. V tomto prvním utkání se zahraničními golfisty vyšlo naše družstvo vítězně v poměru 5:3. Bylo to velmi milé a přátelské setkání jak po stránce sportovní, tak společenské. Večer pak při táboráku bylo tradiční opékání

vuřtů, což bylo pro hosty něco nového a neznámého. Při loučení nás ujistili pozváním do Finska.

V říjnu 1964 měly se zúčastnit naše dvě členky golfového oddílu, Hana Brožová a Edita Soukalová, na pozvání z Francie prvního Světového mistrovství družstev žen v golfu, ale z jejich účasti sešlo. Koncem roku bylo v golfovém oddílu registrováno: 21 mužů, 16 žen, 6 dorostenců a 17 žáků – celkem 60 členů. V přeboru družstev získal oddíl TJ Slovan dvě palmy vítězství. Přebor ČSSR mužů vyhrálo družstvo A. Přebor žen ČSR v golfu rovněž vyhrálo družstvo žen A.

1965

V tomto roce byl výbor golfového oddílu TJ Slovan v tomto složení: Chlapec Miroslav – předseda a výchovně propag. referent; Soukalová Edita – jednatelka; Dundr Jiří – pokladník a matrikář; Soukal Václav – sportovně technický referent; Robětín Robert – referent mládeže; Červenka Alois – správce hřiště a klubovny, Mikuta Václav – propagace.

Na konferenci TJ Slovan, konané dne 22. února v Národním domě, byl golfový oddíl vyhodnocen jako „Vzorný oddíl jednoty 1964“. Za vzornou práci v oddíle byla odměněna diplomem E. Soukalová. Knihou byla odměněna za vzornou reprezentaci členka vítězného družstva žen A. Mikutová. Rovněž V. Mikuta ml. obdržel knihu jako Čestné uznání za sportovní úspěchy a jako kapitán družstva mužů. A jako třetí z této golfové rodiny byl odměněn za propagační práci V. Mikuta, st.

A opět se jedná, už pokolikáté, o přezkoušení vodovodního závlahového zařízení pro jamkoviště a jeho uvedení do provozu, eventuálně o zajištění náhradního zavlažování /bohužel, nebylo provedeno ani do konce roku 1968/. Po odchodu R. Robětína přejímá funkci J. Dundr. Dne 18. dubna navštěvuje naše hřiště šestičlenná výprava frankfurtských golfistů v čele s Klausem Lampertem. Jak uvedli zápisem v naší kronice, byli naším hřištěm okouzleni. To jsou začátky zájmu zahraničních golfistů o karlovarské hřiště a o golf v Československu vůbec.

V Mistrovství ČSSR na jamky, hraném na našem hřišti, zvítězil Jiří Dvořák ze Slovanu Mar. Lázně, v ženách zvítězila naše Hana Brožová. Další zahraniční návštěva a pevné navázání přátelských a sportovních styků se uskutečnila ve dnech 19-20. června, kdy k meziklubovému utkání přijeli golfisté z Hanau

/NSR/. V tomto utkání zvítězilo naše družstvo v poměru 9:4 bodům. Po utkání sešli se účastníci v družné zábavě v klubovně. Večer pak byl táborák s obligátním opékáním vuřtů. Naši hosté byli mile překvapeni jak naším hřištěm, tak přátelským a srdečným přijetím. Dne 25. května navštívil naše hřiště vydavatel časopisu Golf z NSR, H. Ostermann, ve kterém pak vyšel dvoustránkový článek o karlovarském a československém golfu.

Ve dnech 12-24. července byl uskutečněn zájezd skupiny golfistů do Finska, jehož se zúčastnilo celkem 9 členů: Chlapec, Dr. Dvořák, Dr. Procházka, Robětín, Waldert, Mikuta ml., Mikutová, Červenková a Špidlenová. Tento zájezd splnil svůj úkol jak po stránce získání zkušeností, tak po stránce sportovně propagační. Mezinárodního mistrovství NSR v golfu, které probíhalo v Hamburku, zúčastnila se za ČSSR aktivně i E. Soukalová. Ve dnech 12-14. srpna byl uspořádán v Mar. Lázních a K. Varech „I. Mezinárodní turnaj“, jehož se zúčastnilo 16 cizinců ze šesti států. Středem zájmu byl švédský hokejový král Tumba. V tomto turnaji zvítězil Jiří Dvořák. Přes některé nedostatky byli účastníci s naším hřištěm i s organizací spokojeni. V. Zachariáš zahrál letos jamku č.10 jednou ranou. Letošním rokem končí členství v našem oddíle hráčka č.1 Hana Brožová. Důvod přestupu do pražské Slavie je přestěhování do Prahy. Z téhož důvodu přestupují Petr i Karel Robětínovi.

1966

Výbor oddílu pro tento rok tvoří členové: Chlapec Miroslav – předseda; Dr. Procházka Dalibor – výchovný pracovník; Soukalová Edita – jednatel; Dundr Jiří – hospodář; Soukal Václav – sportovně tech. referent; Waldert Bedřich – referent mládeže; Mikuta Václav st. – propagace; Červenka Alois – náčelník; Robětín, Dr. Dvořák a Špidlenová – členové bez funkce.

Do nového roku vstupuje oddíl tradiční soutěží „Novoroční drive“ z kóty 602. Na výborové schůzi oddílu referoval M. Chlapec o průběhu konference TJ Slovan, konané dne 14.2. 1966. V. Mikuta st. vyhrál první místo v mezioddílové soutěži nástěnek. Jednota zatím nerozhodla, jakou odměnu oddílu poskytne. Registrujeme nové členy: Ing. A. Jednorožec, L. Hajdušek, R. Jirkovská, Dr. Týnová Jiřina a Míla, Dr. P. Nýdl.

Když v roce 1961 přijel do ČSR Francouz Henri Roy, výrobce světoznámého francouzského koňaku Salignac na obchodní jednání, nevěděl ani on nic o karlovarském golfu. Ale protože je vášnivým hráčem, vzal si s sebou golfové hole - co kdyby byla příležitost si někde zahrát? V Praze mu, ve volné chvíli mezi obchodními jednáními, někdo poradil, aby to zkusil v K. Varech. Výsledkem této návštěvy je, že pan Roy je nadšeným obdivovatelem našeho hřiště a přítelem karlovarských hráčů. Loni, při náhodném setkání Henriho Roye s Editou Soukalovou na Lipském veletrhu, padlo rozhodnutí: Pan Roy bude dotovat mezinárodní golfový turnaj, který se bude hrát každoročně na karlovarském hřišti současně se slavnostním zahájením lázeňské sezony. Bude se jmenovat „Salignac Cup“.

A tak byl na našem golfovém hřišti odstartován dne 15. května I. ročník lázeňského turnaje „Salignac Cup“, v němž startovalo 72 mužů - mezi nimi 21 účastníků ze zahraničí. Muži absolvovali 36 jamek s vyrovnáním. Ženy, kterých se sešlo 23, hrály 18 jamek. Výsledky I. ročníku: 1. Exner Josef – Slovan K. Vary (169/139); 2. Dvořák Jiří – Slovan M. Lázně; 3. Pužej – Slávia Zádub; 4. Tumba Johanson – Švédsko; 1. Hradecká Dadula – Slavia Praha (106/76); 2. Bartůňková Eva – Slovan Mar. Lázně; 3. Mikutová Alžběta – Slovan K. Vary.

Dne 22. května byla sehraána „Bodová soutěž“ na 18 jamek s vyrovnáním: 1. Robětín Petr – Slavia Praha (35 bodů); 2. Mikuta Václav st. – Slovan K. Vary (34); 3. Waldert Bedřich – Slovan K. Vary (34). V ženách bylo pořadí: 1. Soukalová Edita; 2. Mikutová Alžběta; 3. Špidlenová Hana, všechny Slovan K. Vary. Ve dnech 2-11. září zajíždí golfový oddíl do Rakouska. Golf-club Vídeň zahajuje našim zájezdem podzimní sezonu. Zde sehráli jsme meziklubové utkání, které jsme prohráli 15:9.

Vídeňské hřiště je vybudováno na dostihové dráze – na rovině – a vzdor tomu není to hřiště nijak lehké. V této době bylo poněkud neobvykle ztížené posledními lijavci, které zde byly. Na některých níže položených místech, hlavně kolem jamkovišť, byla úplná jezera. Dne 5. září jsme pokračovali na cestě do Kitzbühelu, kde jsme se aktivně zúčastnili kitzbühelského golfového týdne. Cestou jsme se stavili na velmi pěkném hřišti v Salzburgu. V Kitzbühelu byl úspěšný K. Hynek, který vyhrál pohár města Kitzbühelu, druhý pohár za druhé místo obdržel Dr. Dvořák. Další tři dny jsme byli hosty v lázeňském městečku

Bad Gastein. Zde mají velmi hezké 9-jamkové hřiště, na kterém si deště a jimi vzedmutá hladina říčky zle zařadily. Odneslo jim to větší část klubovny a i dráhy byly na několika místech zaplaveny. Všude jsme byli velmi mile přijati a věříme, že jsme karlovarský golf reprezentovali velmi dobře – jak po stránce sportovní, tak i společenské.

V neděli a v pondělí, 10-11. července 1968, se v K. Varech konal v rámci MFF „Mezinárodní festivalový turnaj“. Byl rovněž s účastí zahraničních golfistů. Ostatní soutěže probíhaly v obvyklém rozsahu a sledu. Byla získána další propagační skříňka na Třídě ČSA, která se těší přízni karlovarských občanů i lázeňských hostů. Mezinárodního mistrovství NSR v golfu se letos opět zúčastnila naše členka Edita Soukalová. Tentokrát probíhalo mistrovství ve Frankfurtu nad Mohanem.

1967

Výborová ustavující schůze oddílu ze dne 17. ledna: Chlapec M. – předseda; Dr. Procházka D. – výchovně disciplinární referent; Soukalová E. – jednatelka; Soukal V. – sportovně tech. referent; Dundr Jiří – inventář, mládež; Waldert B. – hospodář; Mikuta V. st. – náčelník a propagace; Červenka A., Hajdůšek L., Dr. Nýdl P. a Špidlenová – členové bez funkce.

Konference TJ Slovan K. Vary vyhodnotila golfový oddíl jako "Vzorný oddíl jednoty". Za dobrou práci v oddíle byli vyhodnoceni: Chlapec Miroslav jako vedoucí oddílu, družstvo žen za vzornou reprezentaci – E. Soukalová a A. Mikutová obsadily opět titul Mistra republiky v družstvech; Mikuta Václav st. za propagační práci ve městě. Termínový kalendář byl obohacen o „Mezinárodní soutěž seniorů“. Ostatní soutěže zůstávají beze změn, bude jim však věnována zvýšená organizační péče.

Ve dnech 30. dubna a 1. května byli našimi hosty Rakušané – golfisté z Kitzbühelu v čele s trojnásobným držitelem olympijských medailí Toni Sailerem. Utrpěli zdrcující porážku v poměru 9:1, kdy jediný bod vyhrál jejich sportovní vedoucí pan Thurnher nad naším předsedou. Věříme, že jim ten bod nedal zadarmo. Dalšími našimi hosty byli opět Rakušané, tentokrát kombinované družstvo Bad Gastein – Dachau, ve dnech 7-9. července. I toto utkání vyhráli

karlovarští golfisté v poměru 15:5, takže snaha hostů odčinit porážku, kterou od nás dostali na jejich hřišti, jim nevyšla. Rovněž i oni byli našim hřištěm nadšeni.

Ve dnech 5-7. října uvítali jsme na našem hřišti již „staré naše známé“ – golfisty z Hanau. Po velmi tuhých bojích zvítězili naši golfisté těsně – rozdílem pouhého jednoho bodu. Velmi je ta porážka mrzela a slíbili nám tvrdou odvetu příštího roku v Hanau. Nechci předbíhat, ale skutečně se jim to podařilo, vraceli jsme se bez putovní trofeje. Po zápase byla společná večeře – rybí speciality na Linhartu a pak družná zábava při dobrém moku. Druhý den byly hrány přátelské čtyřhry a 7. října jsme se s našimi hosty rozloučili, jeli ještě na prohlídku Prahy.

Kromě těchto plánovaných návštěv celých klubů navštívilo letošního roku naše hřiště mnoho zahraničních golfistů soukromě. Nikdo nešetřil chválou našeho hřiště, neboť bylo letošního roku ve velmi dobrém stavu. Dalším kladem a velkým přínosem bylo zřízení stálého restauračního provozu, vedeného a stále zvelebovaného Otakarem Řezáčem. Během funkčního období odstoupili z funkcí Jiří Dundr a Václav Soukal. Předsedou oddílu konstatováno, že propagační skříňky ve městě plní svůj úkol. Další jamku jednou ranou, v pořadí již třetí, zahrál opět Vláďa Zachariáš na jamce č.4. Hamburk byl dalším cílem zájezdu vybrané skupiny našich hráčů. Na svém zájezdu absolvovali v deseti dnech golfový maratón na sedmi hřištích.

A k uzávěrce tohoto roku stojí za zmínku i to, co se událo na jeho začátku. Hajdůšek, hrající golf druhým rokem, zahrál dráhu č.15 dvěma ranami, při čemž druhou ránu do jamky hrál z bunkeru, kde skončil jeho drive. Mimořádný úspěch v mimořádnou dobu, stalo se to totiž 5. února. Tento výkon nesnižuje ani to, že jamka je umístěna již druhým rokem mimo vlastní jamkoviště.

1968

V tomto roce ujímají se funkcí: Chlapec Miroslav – předseda; Soukalová Edita – jednatel; Waldert Bedřich – hospodář; Fulín Jaroslav – sportovně technický referent; Ing. Matolín Radim – tech. dozor na klubovně; Dr. Procházka Dalibor – disciplinární komise; Dr. Nýdl Petr – bez funkce; Dr. Brož Jiří – kulturně propagační komise; Červenka Alois – péče o mládež; Mikuta Václav st. – propagace ve městě; Hajdůšek, Zachariáš, Sommerschuh – členové bez funkce. Konference TJ Slovan vyhodnotila za minulý rok tyto členy golfového oddílu: Mir.

Chlapce jako vedoucího oddílu, mistrovské družstvo žen – Editu Soukalovou a Alžbětu Mikutovou, Václava Mikutu st. za vzorné vedení a náplň propagačních skříněk ve městě.

S přestavbou klubovny nastává obvyklý kolotoč. Žádná instituce nehodlá do klubovny investovat peníze. 15. března konečně jasno! Sešli se zástupci TJ Slovan s ředitelén TSM J. Skalou a Ing. Kubíčkem a byl vyhotoven zápis, ve kterém se stanovil plán práce na rozšíření klubovny. M. Chlapec má už rozpočet na 57.000,- Kčs bez vnitřního vybavení klubovny. Ing. Matolín požádal ÚV ČSTV o poskytnutí finanční pomoci, ale bezúspěšně. M. Chlapec požádá o materiál z bouraček – demolic, ale nedošlo k realizaci. Mělo se stavět z části z panelů, které již byly zajištěny, ale sešlo z toho. Některé práce měly být prováděny brigádnicky členy oddílu – snaha členů byla, jenomže o brigádnickou pomoc nebyl nakonec zájem. Klubovna se začala přestavovat v pokročilém podzimu a její stavba bude pokračovat ještě v roce 1969. III. ročník lázeňského turnaje „Salignac Cup“ probíhal opět s mezinárodní účastí ve dnech 18-19. května. Tentokrát se hrálo ve dvou kategoriích, kat.A (bez vyrovnání) a kat.B (s vyrovnáním).

„Mezinárodní Festivalový turnaj“, konaný ve dnech 8-9. června, byl rovněž dostaveníčkem zahraničních golfistů. A do třetice byla zahrána jamka č.4 jednou ranou – a to jejím patronem Aloisem Červenkou. V pořadí již čtvrtá jamka jednou ranou. V první polovině května pořádala sekce golfu školení trenérů, kterého se zúčastnil V. Mikuta ml., školení rozhodčích pak absolvovali L. Hajdůšek a M. Chlapec. Zahraniční zájezd do Hanau se uskutečnil ve dnech 13-18. června. Jako obvykle – velmi milé přijetí ve velmi hezkém prostředí. První den byli jsme přijati panem Oberbürgermeisterem s patřičným pohoštěním, odpoledne jsme pak věnovali tréninku na místním hřišti. Večer pak byl seznamovací večírek v klubovně.

Druhý den nás odvezli autokarem do asi 60 km vzdáleného Kronbergu, kde jsme si zahráli s hanauskými hráči na velmi krásném parkovém hřišti. Klubovna nalézá se ve starém slohovém zámku. Na zpáteční cestě navštívili jsme vinné sklepy na břehu Rýna, spojené s ochutnáváním. A třetí den jsme bojovali s místními golfisty a – jak už jsem uvedl – porážku nám oplatili. Podotýkám, že návštěva vinných sklepů na prohře nenese vinu.

Ve dnech 20-30. srpna zúčastnili se čl. senioři Mistrovství světa seniorů v Colorado Springs v USA. Z karlovarských golfistů zúčastnil se tohoto mistrovství

Miroslav Chlapec. Dalšími účastníky byli L. Holan ze Slavia Praha, Dr. F. Krčma ze Slavoje Praha, Dr. Bartůněk z Mar. Lázní. Jako nehrající kapitán a vedoucí výpravy byl Jiří Trnka z Tatranu Praha. Přebory ČSSR družstev vyhrály opět naše ženy. Dále byl uskutečněn metodický zájezd čsl. golfistů do Itálie na Světový pohár, tj. světové mistrovství družstev profesionálů. Z našich členů zúčastnili se zájezdu E. Soukalová, manželé Matolínovi, Jar. Fulín, V. Mikuta ml. a A. Mikutová.

S odstupem tří měsíců je svolána schůze výboru na 5. listopad s pořadem stavba klubovny a s tím související vyklizení skříněk a Imbisu, úschova pohárů a ostatních cen. Matrikář konstatuje, že oddíl má k dnešnímu dni zaregistrováno 101 členů, včetně několika členů zahraničních. Mimořádná schůze výboru, rozšířená o některé členy oddílu, je svolána na 14. prosince. Dr. Procházka řídí schůzi a oznamuje, že dosavadní předseda M. Chlapec se vzdává funkce ze zdravotních důvodů. Byly konstatovány některé nedostatky, vyplývající z funkcí některých členů výboru. Hlavním bodem jednání byl však ohlášený přestup dvanácti členů našeho oddílu, většinou mladých hráčů, do TJ Start K. Vary, kde se obnovuje golfový oddíl. Jak vidno, byl tento rok na události velmi bohatý, mnohdy až vzrušující.

Tolik k historii karlovarského golfu za uplynulých 20 let. Do jubilejního roku byl zvolen výbor Slovanu ve složení: Dr. Procházka Dalibor – předseda; Dr. Brož Jiří – výchovně propagační ref.; Soukalová Edita – jednatel; Dundrová Vlasta – hospodář; Fulín Jaroslav – sportovně tech. referent; Mikuta Václav st. – náčelník + propagace ve městě; Dr. Nýdl Petr – péče o mládež.

1969

Golfová sezóna byla jako každoročně zahájena „Novoročním drivem“ z nejvyššího bodu hřiště – kóty 602 na jamce č.2. Nejdelší ránu zahrál V. Mikuta st., Slovan, který byl i vítězem prvního ročníku 1952. V tomto roce opět pracují dva golfové oddíly na karlovarském hřišti – golfový oddíl Slovan o obnovený golfový oddíl A.C. Start. Na ustavující schůzi byl zvolen na rok 1969 tento výbor: předseda B. Waldert; sportovní vedoucí V. Mikuta ml.; pokladník L. Hajdůšek; bez funkce manželé Bachtíkovi.

V roce 1969 slavil Karlovarský golf 65 let svého trvání od založení v roce 1904 a 20 let založení již českého golfu po válce. Oslavu těchto dvou významných jubileí pořádal golfový oddíl A.C. Start a zahájil je 3. dubna 1969 slavnostní schůzí. Po zahájení předsedou B. Waldertem za přítomnosti 31 přítomných z obou oddílů byli mezi přítomnými i představitelé tehdejšího JNV s. Šajner a J. Skala. Po přednáškách o činnosti a pracích karlovarských golfistů od roku 1949-69 O. Řezáče a V. Mikuty st. byli odměněni zakládající členové manželé Červenkoví, Mikutovi, O. Řezáč a F. Venzara čestnými uznáními za jejich práci.

26-27. dubna 1969 pořádal golfový oddíl A.C. Start VIII. ročník „Memoriálu Artura Štíky“ a zvítězil Jiří Dvořák, Mar. Lázně, před M. Plodkem, Slavia Praha a v ženách Z. Fulínová. Golfový oddíl TJ Slovan uspořádal IV. ročník „Salignac Cup“ ve dnech 7-8. června 1969 a zvítězil Jan Kunšta, Mar. Lázně, před Bergvistonem, Švédsko, ženy - Křenková, Tatran Praha, muži s vyrovnáním - B. Waldert. Turnaj konal se za velmi pěkné mezinárodní účasti - zejména Švédů a z NSR.

„Založení českého golfu 1949“ uspořádal opět golfový oddíl A.C. Start za účasti několika Angličanů. Zvítězili: v mužích V. Brtek, Slovan, v ženách Trubleová, Konstruktiva Praha, v seniorech B. Vokoun, Mar. Lázně. Golfový oddíl A.G. Start pak uspořádal ve dnech 5-6. července I. ročník „Velké ceny Startu“ a zvítězil v mužích V. Brtek, Slovan, muži s vyrovnáním - V. Zachariáš, Slovan a v ženách B. Mikutová, Slovan. Čs. golfový svaz uspořádal na karlovarském hřišti Mistrovství ČSSR v golfu v jamkové hře za účasti 51 mužů a 12 žen a zvítězil Jiří Dvořák, Mar. Lázně a v ženách L. Křenková.

Hlavní oslavy založení golfu v Karlových Varech byly uskutečněny při příležitosti I. ročníku „Moser-Trophy“ o krásné ceny, věnované firmou Karlovarské sklo Moser n.p. ve Dvorech. Za velké mezinárodní účasti zvítězil Jan Kunšta, Mar. Lázně, před Jiřím Dvořákem, Mar. Lázně, v ženách H. Kropáčová, Mar. Lázně. Jako nejlepší skóre zahrál dánský profesionál Kristian Honnig kolo za 70. Před slavnostním zahájením předal zástupce Golf klubu Mannheim Dr. E. Ohler jménem uvedeného klubu stříbrný talíř k jubileu 65 let karlovarského golfu.

V soutěži „Camus Cup“, kterou pořádal golfový oddíl Slovanu, zvítězil V. Mikuta, Slovan, v ženách H. Křepáčová, Mar. Lázně. Karlovarští golfoví senioři uspořádali 27-28.9. „Václavskou“, ve které zvítězil V. Mikuta, Slovan, v kategorii do 55 let J. Bachtík, Start. Soutěž Okresní přebory byla společnou soutěží obou

oddílů a zvítězil V. Mikuta, Start, před V. Brtkem, Slovan, v seniorech V. Mikuta, Slovan, před A. Červenkou. Poslední soutěží byla „Cross-country“, pořádaná golfovým oddílem Slovan. Dne 19. října v ní zvítězil V. Mikuta, Slovan, před V. Brtkem, Slovan.

1970

1. ledna jako každoročně konán již tradiční „Novoroční drive“, kdy nejdelší ránu měl B. Waldert, Start. V tomto roce se upravuje státní silnice Praha - Karlovy Vary, což nijak nenarušilo stav našeho hřiště a naopak jen prospělo. Velikonoční soutěž se pro sněhové podmínky nekonala, neboť bylo více sněhu než o Vánocích. Karlovarští senioři uspořádali 18-19. dubna 1970 soutěž „Založení českého golfu 1949“ a zvítězili: v mužích s vyrovnáním PhMr. Weiss, Slavoj Praha, v ženách Matolínová, Slovan, v seniorech kat.A – Dr. J. Štark, v kat.B – O. Řezáč.

„Memoriál Artura Štíky“ opět uspořádali senioři a zvítězil v mužích J. Stolle, Poděbrady, v ženách K. Matolínová, Slovan, v seniorech Dr. Krčma, Slavoj Praha. Dle zahraničních vzorů uspořádali senioři I. ročník „Karlovarských měsíčních pohárků“ – v cizině velmi oblíbené soutěže. Zvítězili: v mužích M. Brtek, Start, v ženách K. Matolínová a v seniorech A. Červenka. 9-10. května pořádal na karlovarském hřišti Čs. golfový svaz „Soutěž vítězství“ a zvítězil Ing. P. Sedlák, Slavoj Praha a v žákovské kategorii A. Robětínová. Golfový oddíl TJ Slovan pořádal 30-31. května V. ročník „Salignac Cup“; 6-7. června 1970 pořádal golfový oddíl A.C. Start „Velkou cenu Startu“.

27. srpna 1970 navštívil v doprovodu funkcionářů Čs. golfového svazu J. L. Dupont, sekretář technické komise Evropského golfového svazu, aby si prohlédl obě hřiště v Mariánských Lázních a v Karlových Varech s ohledem na žádost našeho svazu o možnosti uspořádání juniorských mistrovství Evropy v ČSSR. Stavby hřišť, jak u nás tak i v Mariánských Lázních, neodpovídají ani v nejmenším požadavkům pro uspořádání velkých mezinárodních soutěží.

Golfový oddíl A.C. Start pořádal 29-30. srpna již II. ročník soutěže „Moser-Trophy“ a zvítězil již podruhé Jan Kunšta před Jiřím Dvořákem, oba Mar. Lázně, v mužích s vyrovnáním J. Krich, Slovan a v ženách H. Brožová, GC Praha. Golfový oddíl TJ Slovan pořádal 1. září v rámci golfového týdne soutěž „Camus Cup“. Čs. golfový svaz uspořádá ve dnech 4-6. září 1970 Mezinárodní mistrovství ve hře na

rány za velké mezinárodní účasti z Dánska, Itálie, NSR a Švédska. Zvítězil Jiří Dvořák, Mar. Lázně a v ženách I. Krescherová, Norimberk. 19-20. září uspořádali karlovarští senioři obnovenou soutěž „Good Will Cup“ – Pohár dobré vůle. Zvítězil Dr. F. Krčma, Slavoj Praha. Při této příležitosti bylo ustaveno Čs. sdružení golfových seniorů s předsedou Dr. Krčmou. Senioři ještě uspořádali soutěž o pohár a ceny věnováno firmou Buchanan, London - „Black and White“, ve které zvítězil A. Červenka, Slovan a B. Mikutová.

23. října zahájil práce na odstranění nepříjemného močálu na dráze č.17 nejlepší pracovník na golfovém hřišti Karel Stach. 1. listopadu uspořádali opět senioři poslední soutěž v roce „Golfové Ha-la-li“, ve kterém zvítězil V. Brtek, Start. Po odtroubení *Ha-la-li* kvartetem lesních rohů Karlovarského symfonického orchestru byla tato bohatá golfová sezona ukončena.

2. listopadu 1970 přijíždí do Karlových Varů z Norimberku Johann Winter se speciálním strojem na provzdušnění našich jamkovišť. O tuto nejdůležitější a nálehavou práci se zvláště zasloužil mezinárodní tajemník Čs. golfového svazu H. Goldscheider a manželé Kerscherovi z Norimberku – a patří jim díky všech karlovarských golfistů.

V tomto roce, díky zvláštnímu pochopení pro potřeby golfového hřiště ředitele Ing. Proška z Lázeňských lesů, kterým golfové hřiště patří a jej spravují, byl zakoupen výkonný motor-robot s vlečňákem. Bylo uskutečněno provzdušnění jamkovišť a zakoupeny léta plánované golfové hole, vaky a vozíky pro půjčování zahraničním hostům v celkové ceně Kčs 30.000,-. Byly zakoupeny nové stoly a židle do klubovny, další skříňky do šaten a provedena nákladná úprava přípojky cesty od státní silnice ke klubovně a první probírka lesíků.

1971

Jako každoročně konal se „Novoroční drive“ – již XIX. ročník – a zvítězil, za velmi malého počtu účastníků, nejdelší ranou V. Mikuta, Slovan. V sobotu 30. ledna 1971 konala se výroční schůze golfového oddílu TJ Slovan, na které byly předány zasloužilým členům pamětní diplomy ÚV ČSTV zástupcem Čs. golfového svazu Ing. P. Sedlákem: Červenkovi, Chlapcovi, Mikutovi, Soukalovi a Řezáčovi. Jinak výroční schůze měla velmi rušný průběh a na rok 1971/72 zvolen výbor:

předseda Dr. Brož, místopředseda Dr. Dvořák, jednatel F. Müller, STK Ing. R. Matolín, pokladní K. Matolínová, bez funkce J. Fulín, R. Robětín a O. Řezáč.

Zahájení prací na hřišti bylo 22. března s těmito zaměstnanci: O. Řezáč, K. Stach, T. Brtková a A. Horáková. První soutěž v rámci golfového jara uspořádal golfový oddíl TJ Slovan 3-4. dubna: XXII. ročník „Založení českého golfu 1949“. Po prosloveh při zahájení Ing. P. Proška za Lázeňské lesy, J. Fulína za Čs. golfový svaz a předsedy oddílu Dr. Brože zatroubil kvartet lesních rohů Karlovarského symfonického orchestru golfovou znělku a tím byla zahájena golfová sezóna. Zvítězil J. Krich, Slovan, ženy B. Mikutová a žačky A. Robětínová, Slovan.

„Velikonoční pohár o Cenu města“ uspořádal opět golfový oddíl TJ Slovan a zvítězili: v mužích M. Brtek, Start, před M. Fuchsem a K. Hynkem, v mužích s vyrovnáním J. Lébl, Líšnice, v ženách bez vyrovnání H. Brožová, GC Praha a ženách s vyrovnáním M. Hynková, Slovan. X. ročník „Memoriálu Artura Štiky“ uspořádali senioři Slovanu opět v rámci golfového jara a zvítězil v kategorii bez vyrovnání P. Fulín, Slovan, s vyrovnáním J. Kapr, Konstruktiva Praha, v ženách bez vyrovnání H. Brožová, GC Praha, s vyrovnáním Dr. Týnová. Ve dnech 20.6.-1.7. konal se tematický zájezd na Evropské mistrovství družstev v golfu v Lausanne a zúčastnili se jej jako diváci: J. Hanek a P. Stebel za Start a (dle usnesení výboru Čs. golfového svazu ze dne 13. března 1971, aby účastníky byli správci hřišť) Hamerle, Řezáč a zástupci organizací, vlastnících hřiště – Ing. Prošek a K. Stašek, za účelem poznání zahraničních hřišť a jejich úpravy. Mezinárodní utkání ČSSR vers. Belgie konalo se 1. srpna s výsledkem 9 ½ : 2 ½ pro ČSSR. Týž den uspořádali senioři soutěž o pohár a ceny fy Buchanan, Glasgow - „Black and White“ a zvítězil J. Krich, Slovan, v seniorech opět A. Červenka.

19. srpna konečně dovezena tři léta objednaná tlaková nádoba pro dolní vodárnu, tak nutná pro uskutečnění postřiku našich jamek. Ve II. ročníku „Moser-Trophy“, pořádaném golfovým oddílem A.C. Start, zvítězil opět Jan Kunšta, Mar. Lázně. Další soutěži golfového týdnu byly „Smíšené čtyřhry“, které uspořádal Čs. golfový svaz, následoval II. ročník „Camus Cup“, uspořádaný golfovým oddílem Slovan a týden byl ukončen Mistrovstvím ČSSR ve hře na jamky, kde zvítězili Jiří Dvořák a H. Brožová. Golfová sezóna 1971 byla ukončena pěknou seniorskou soutěží o pohár „Good Will Cup“, který byl věnován před

válkou karlovarskému I.S.C.C. tehdejším sekretářem Golf Clubu Praha za velmi dobré přátelské styky, které byly mezi golfisty v Praze a Karlových Varech. V této soutěži podal výborný výkon V. Mikuta st., který porazil v prvním kole Dr. Krčmu, v dalších J. Trnku a M. Chlapce – reprezentanty na seniorské soutěži v USA v Broadmooru. V kategorii B zvítězil F. Müller, Slovan. V listopadu byly, opět z popudu ředitele Ing. Proška, provedeny další probírky mezi lesíky a nalakována všechna okna a dveře v celé klubovně.

1972

Golfová sezona v roce 1972 byla opět symbolicky zahájena XX. ročníkem „Novoročního drivu“ za poměrně slušné účasti 31 členů – nejdelší ránu měli B. Waldert a ze seniorů F. Pospíšil, oba Start. Výroční schůze golfového oddílu TJ Slovan se konala 18. února. 29. února předal předseda golfového oddílu Start B. Waldert řediteli Lázeňských lesů Ing. P. Proškovi závazek členů oddílu Start na 100 brigádnických hodin. Neobyčejně příznivé počasí bez sněhu umožnilo, že mohli zahájit tyto brigádnické práce již 7. března.

XX. ročník „Velikonočního poháru“ uspořádal golfový oddíl TJ Slovan 2-3. dubna. „Založení českého golfu 1949“ pořádali senioři jako první soutěž II. ročníku Golfového jara a zvítězili: v mužích A – V. Mikuta st. před A. Červenkou, v kategorii B – F. Müller před E. Cífkou a v ženách Dr. M. Týnová. V dubnové soutěži „Karlovarských měsíčních pohárků“ zvítězili: v mužích Lederer, GC Praha, v seniorech kat.A – Martínek, Slavia VŠ, v kat.B – O. Řezáč a v ženách B. Mikutová, Konstruktiva Praha. V XI. ročníku „Memoriálu Artura Štíky“, který pořádali senioři, zvítězil M. Kopecký, Liberec a v ženách Dr. M. Týnová. I. ročníkem „Soutěže 1. máje“ bylo ukončeno golfové jaro v Karlových Varech, zvítězili v kat.A – J. Dundr a v kat.B – O. Řezáč.

2. května nastoupil poslední zaměstnanec B. Trnka, takže v roce 1972 pracoval na hřišti tento kolektiv: O. Řezáč, K. Stach, B. Trnka a Dr. F. Zvěřina. 20-21. května pořádal golfový oddíl Slovan „Salignac Cup“; 3-4. června pořádal golfový oddíl Startu „Velkou cenu Startu“; 11. června byl na hřišti uspořádán „International Golf Tournament“ - soutěž diplomatů, akreditovaných v ČSSR, za výborného vedení I. Vávry ze Slavoje Praha. Zvítězil Dr. Bossi, švýcarský velvyslanec.

11. června 1972 zahájeny již skutečné práce na vybudování dolní vodárny a velmi se zasloužili o kvalitní provedení zařízení Jaroslav Simmer a Ludvík Bašta. Golfový oddíl Slovanu pořádal ve dnech 22-23. července „Soutěž Filmového festivalu“ o ceny, věnované ředitelstvím festivalu. Zvítězil M. Brtek, Start a v ženách H. Kropáčová, Mariánské Lázně. O dobrý průběh a za velkou pomoc se zasloužil Karel Nejdrl, který byl duší této soutěže.

Za velmi slabé účasti se konala soutěž „Good Will Cupu“ a zvítězil J. Dunder před E. Cífkou. Golfový týden 1972 by zahájen IV. ročníkem „Moser-Trophy“, který pořádal golfový oddíl TJ Start VD. Zvítězil již počtvrté Jan Kunšta, Mariánské Lázně, před Jiřím Dvořákem, za velmi pěkné mezinárodní účasti – zejména ze Švédska. „Smíšené čtyřhry“, které pořádal Čs. golfový svaz, vyhrála dvojice Waldert – Holubová. 5-6. září pořádal pak golfový oddíl Slovanu „Lázeňský turnaj“. Golfový týden byl ukončen Mistrovstvím ČSSR na rány, které pořádal Čs. golfový svaz – vítězem se stal Jiří Dvořák, Mariánské Lázně.

19. září byla vyzdvížena stará a uložena nová tlaková nádoba v dolní vodárně a mohlo se ihned přikročit k důležitým montážním pracím na vnitřním zařízení vodárny. 14-15. října uspořádal golfový oddíl Slovanu soutěž „Hornický kahan“, jejímiž vítězi byli M. Brtek, Start a v ženách H. Brožová, GC Praha. Na odborné školení greenkeeperů v Bad Ragaz ve Švýcarsku odjíždí 25. října O. Řezáč. 6. listopadu byla ukončena golfová sezona a přikročeno k zimním pracím na hřišti, které skončily ke 30. listopadu. Dovezením elektrického rozvaděče 11. prosince (v hodnotě 19.540,- Kčs), o který se zvláště zasloužil J. Janda, byly prakticky ukončeny všechny dodávky, nutné k zařízení dolní vodárny. Na rok 1973 pak zbývá dokončení všeho zařízení pro konečnou fázi a uvedení vodárny do chodu.

O vybudování tohoto, pro golfové hřiště nesmírně důležitého a možno říct přímo existenčního zařízení postřiku jamkovišť, se zasloužila a hlavně jej vybudovala hrstka lidí. Vytvořili společně dílo, které se plánovalo a hlavně se o něm mluvilo plných 22 let. Byli to: v první řadě iniciátor a vedoucí celé akce ředitel Lázeňských lesů Ing. P. Prošek, dále Ing. Milota, Ing. Janda, J. Simmer a L. Bašta. Z rozbité vydrancované vodárny byla postavena moderní, dobře vybavená vodárna – doufejme, že i v budoucnosti dobře fungující zavlažovací

system. V tomto roce v listopadu, také díky pochopení Lázeňských lesů, byl přistaven na hřiště výkonný bagr a vybudována zhruba mistrovská odpaliště dle návrhu Karla Hynka.

1973

Golfová sezona 1973 byla zahájena opět symbolickým vstupem do nové sezony – XXI. „Novoročním drivem“ – za velmi krásného počasí, bez sněhu, za sluníčka, při poměrně velké účasti golfistů. Nejdelsí ránu měl J. Hanek před V. Korábem, oba Start. Dalo se hrát na celém hřišti a řada golfistů využila této příležitosti. I zbytek zimních měsíců byl téměř bez sněhu a mohly být zahájeny práce na hřišti již 15. března se zaměstnanci: O. Řezáčem, K. Stachem, B. Trnkou a Dr. F. Zvěřinou. V době před druhou světovou válkou bylo zaměstnáno na dolním hřišti 13 mužů a na horním hřišti 5 mužů a 4 ženy. Denní plat mužů činil Kč 30,- a žen Kč 12,-.

Výroční schůze golfového oddílu Slovan konala se 28. ledna 1973 a zvolen (na období 1973/74) byl tento výbor: předseda Dr. J. Brož, místopředseda Dr. J. Dvořák, jednatel M. Zach, STK Ing. R. Matolín, pokladník E. Cífká, delegát do výboru Slovanu Dr. Kloc a zapisovatel F. Müller.

Vlastní sezóna byla zahájena soutěží, kterou pořádal golfový oddíl TJ Slovan – XXIV. ročníkem „Založení českého golfu 1949“. V mužích zvítězil J. Krich, Slovan a v ženách A. Mikutová, Konstruktiva Praha. Tentýž oddíl uspořádal pak 7-8. dubna soutěž proti par, v níž zvítězili K. Plodek, GC Praha a v ženách Z. Fulínová, Slovan. Další soutěží, kterou opět pořádal golfový oddíl Slovanu, byl „Velikonoční pohár“, věnovaný městem Karlovy Vary. Ve XXII. ročníku zvítězili P. Fulín, Slavia VŠ, v ženách A. Mikutová, Konstruktiva Praha, v seniorech V. Adamec, GC Praha. 5-6. května pořádal na karlovarském hřišti Čs. golfový svaz „Soutěž Vítězství“. V mistrovské kategorii zvítězil K. Brtek, Start, před M. Fuchsem, Ing. Koptou a J. Dvořákem, v mužích s vyrovnáním Materna, Semily a v ženách Robětínová, Slovan. Poslední soutěž o ceny fy Salignac uspořádal golfový oddíl Slovanu ve dnech 26-27. května s velikou účastí hráčů. Vítězem v kategorii mistrovské se stal J. Dvořák před J. Kunštou, oba Mariánské Lázně, v

mužích s vyrovnáním Kepl, Konstruktiva, v ženách bez vyrovnání Brožová, GC Praha a s vyrovnáním Robětínová, Slovan.

Golfový oddíl TJ Start VD uspořádal „Velkou cenu Startu“ za velmi pěkného počasí. Zvítězili: v mistrovské kategorii M. Fuchs, Tatran Praha, před K. Hynkem a M. Brtkem, v mužích s vyrovnáním Heřman, Slavia VŠ, v ženách bez vyrovnání Böhmová, s vyrovnáním Růžková, Start a v seniorech A. Kunšta, Mariánské Lázně. Čs. golfový svaz pořádal ve dnech 15-17. června na karlovarském hřišti Mistrovství ČSSR ve hře jamkové – zvítězili: v mužích M. Fuchs, Tatran Praha, před Dr. Dvořákem, Slovan, v ženách (za velmi malé účasti) D. Křenková, Tatran Praha. Čs. golfový svaz pořádal ještě další Mistrovství – a sice seniorské, za velmi nepříznivého počasí se vítězem stal V. Holan, GC Praha, před Dr. Bartůňkem, Mariánské Lázně, v ženách M. Hynková, Slovan, před H. Kropáčovou, Mariánské Lázně. Vítězem Juniorského mistrovství ČSSR se stal M. Brtek, Start, před P. Fulínem, Slavia VŠ. Z iniciativy a za velmi dobrého vedení I. Vávry ze Slavoje Líšnice byl na karlovarském hřišti uspořádán diplomatický turnaj „International Golf Tournament“, v němž zvítězil p. Obenhuijsen, Holandsko.

První den v měsíci srpnu 1973 možno nazvat historickým a významným pro karlovarské hřiště, neboť týž den, za spolupráce ředitele Ing. P. Proška a Ing. Miloty, byla provedena první zkouška zavlažování hřiště. Voda se objevila na sedmi jamkovištích. Škoda, že neodborná a zbytečná brigáda členů u rozvodu pro jamku č.18 zdržela o plné čtyři dny další zkoušky a tak bylo možno pokračovat se zkouškami na dalších jamkách až 4. srpna. Za spolupráce Ing. Miloty a Konopáska z Lázeňských lesů docílena voda i na nejvzdálenějších jamkách č.9 a 10, ba – naprosto nečekaně – i v kuchyni občerstvení.

10. srpna 1973 zemřel zakládající člen a první náčelník golfového oddílu TJ Slovan František Venzara, účastník obou čs. odbojů a dlouholetý funkcionář oddílu. Byl známý svou milou povahou i speciálním postojem při švihů.

Golfovou soutěž „Křížem krázem“ uspořádal golfový oddíl Slovanu dne 12. srpna. Po dalších úpravách zavlažování ve vodárně, na základě zkušeností s prvními zkouškami, bylo dne 22. srpna, za spolupráce Ing. Proška a Ing. Miloty, poprvé přikročeno k již dobrému postřiku jamkovišť č. 2 a 7. Od tohoto dne byla naše jamkoviště již skoro pravidelně postřikována. Výsledky se, vzdor stávajícím vedrům, možno říci někdy až tropickým – a tudíž i suchu, ukázaly jako dobré.

Zachráněna byla hlavně jamkoviště č. 6, 9, 7 a 17. Golfový oddíl TJ Start VD pořádal ve dnech 8-9. září V. ročník velmi oblíbené soutěže „Moser-Trophy“. Zvítězil již popáté Jan Kunšta z Mariánských Lázní, v mužích s vyrovnáním J. Kodeš, Poděbrady, v ženách bez vyrovnání H. Kropáčová, Mariánské Lázně a s vyrovnáním H. Moučková, NHKG Ostrava. Čs. golfový svaz pořádal 10. září „Soutěž smíšených čtyřher“ a golfový oddíl Slovanu pak „Soutěž Supraphonu“.

10. října 1973 umírá v Praze Miroslav Chlapec, který byl předsedou golfového oddílu Slovan od roku 1964-69. Miroslav Chlapec patřil k těm členům golfového oddílu, který nikoho neurazil a svou milou povahou patřil k těm členům, kteří si získávají jen přátele. Byl výborný funkcionář a oddíl za jeho vedení získal titul Vzorného oddílu TJ Slovan, ale byl i dobrým hráčem - reprezentoval ČSSR na turnaji seniorů v americkém Broadmooru v roce 1963.

V říjnu zúčastnil se pracovník golfového hřiště O. Řezáč opět odborného školení pracovníků na golfových hřištích v Lindau, NSR. Na V. valné hromadě této jediné odborné organizace byl zvolen do jejího výboru, čímž ČSSR získala ve výboru zastoupení před mnohem početnějšími evropskými státy.

25. listopadu 1974 se konala beseda golfistů a lázeňských hostů o úpravách golfových hřišť v cizině a o úpravách karlovarského hřiště. Hráči zde byla přednesena řada dobrých námětů, které budou uskutečněny v roce velkých jubileí – 70 let od založení karlovarského golfu a 25 let od založení českého golfu v roce 1949 (nynějšího golfového oddílu TJ Slovan). Práce na golfovém hřišti byly ukončeny 30. listopadu.

V roce 1973 byla ukončena I. pětiletka správy Lázeňských lesů na golfovém hřišti. V tomto roce byly na hřišti dokončeny velmi důležité práce. První a nejdůležitější bylo dokončení postřiku jamkovišť a ve spolupráci s K. Hynkem dokončená provizorní mistrovská odpaliště, čímž byla délka hřiště prodloužena na 6.122 m, již odpovídajících mezinárodním parametrům. Byly také nově vyznačeny přesné hranice hřiště, vymalována a nalakována budova klubovny a opravena veranda. Výborná byla spolupráce s R. Robětínem, který si – pro dobro hřiště – dovedl odřici hru a nespočetněkrát nezištně pomohl. Škoda, že se nepodařilo zakoupit dva pro golfové hřiště nejdůležitější stroje na provzdušňování a prořezávání greenů, bez nichž si dnes nelze golfové hřiště představit.

13. Hřiště v Olšových Vratech - jamka č.3, v popředí bunkr mezi jamkami č.2 a č.7 /březen 1968/

14. V Olšových Vratech - dvojice Müller a Řezáč na jamce č.9 /říjen 1969/

15. Obnovitelé hřiště - O. Řezáč, V. Mikuta st., B. Mikutová, A. Červenka /září 1969/

16. Autoři publikace – Otakar Řezáč & Václav Mikuta st. /1969/

Závěr

Při hodnocení prací, vykonaných na golfovém hřišti po druhé světové válce, vystupují do popředí tři etapy budování. První etapa budování - vlastní prací členů, za částečné podpory městské rady JNV i MěNV a mateřských jednot (Sokola, Závodní TJ KNV a TJ Slovan); druhá etapa již za vedení o pod správou Technické služby a jeden rok i Komunálního podniku; třetí etapa pak pod správou Lázeňských lesů.

O první jsem již psal na předchozích stránkách těchto dějin. Druhá počíná převzetím hřiště do správy Technické služby v roce 1959. V této době dochází k rozšíření celého hřiště na plných 18 jamek a navíc přinesla další vylepšení, hlavně zakoupením moderních anglických sekaček na dráhy, jamkoviště a odpaliště a přidělením traktoru. Rozšířeny byly šatny a do klubovny byla zavedena voda, elektrika, telefon a celá řada dalších vylepšení, jak na hřišti tak i v klubovně. Stav zaměstnanců se zvýšil ze dvou důchodců na čtyři zaměstnance. Prvním správcem se stal Robert Robětín. V této době - trvání správy Technické služby plných deset let - se zvláště zasloužil ředitel Technické služby V. Bílý a zvláště pak náměstek předsedy MěNV a pozdější ředitel Technické služby J. Skala.

Třetí etapa budování je doba 5ti let správy Lázeňských lesů, které převzaly golfové hřiště od Technické služby v roce 1969. V tomto období se projevuje zvýšený zájem o budování hřiště. Zakoupen nový traktor s lištou a není již nutné čekat, až nám někdo milostivě poseká naše roughy. Byla dokončena přístavba šaten, zakoupeny hole a vozíky pro zahraniční hosty, vyasfaltována přípojka od státní silnice ke klubovně, vymalována klubovna a nalakována okna a dveře v celé budově, opravena veranda, zakoupen inventář do klubovny, doplněny a nalakovány skříňky v šatnách. Zakoupen byl motor-robot s vlečňákem, další motorová sekačka a celá řada drobných mechanizačních prostředků. Zlikvidovali jsme nepříjemný močál na dráze č.17 a za pomoci členů golf. oddílu Start byly vysekány janovce na dráze č.18 a vyčištěn lesík mezi dráhou č.3 a 7.

Každoročně se na podzim provádějí probírky lesíků vykáčením nežádoucích náletů a současně vysazováním nových stromků, zejména podél státní silnice. Opraveny byly obě budovy vodárny. Nejdůležitějším zařízením, které bylo uvedeno do provozu v roce 1973, jest zavlažování jamkovišť, umožňující postřik

nejdůležitější části golfového hřiště i v době sucha. Nutno konstatovat, že dokonalé zařízení nám zanechali již budovatelé tohoto zařízení v roce 1930/31, které výtečně funguje a bylo dokonale a účelně promyšleno. Ve druhé pětiletce jsou plánovány další investice a zařízení pro dobro karlovarského hřiště.

Malý dodatek k historii karlovarského golfu

Dle dodatečného zjištění hrál se golf v Karlových Varech již několik let před rokem 1900 na loukách, patřících částečně městu a Grand hotelu Pupp, které jsou po obou stranách řeky Teplé až k Březové. Uvedený hotel vydržoval anglického trenéra /asi W. Browna/ pro své hosty, většinou Američany. Vlastní iniciativy vybudovat golfové hřiště se ujal v roce 1904 založený Mezinárodní sportovní klub I.S.C.C. /Internationoler Sport Club, Carlsbad/.

V řadách českých golfistů jest rozšířena pověst, že zakladatelem golfu a golfového hřiště v Mariánských Lázních byl anglický král Eduard VII, který do Mariánských Lázní jezdil před první světovou válkou na léčení. První zmínku o golfovém sportu uveřejnil Marienbader Tagblatt ze dne 2. srpna 1903 - č.31, kde se uvádí: *„Městská rada v Karlových Varech se usnesla zřídit v Karlových Varech golfové hřiště, protože značný počet lázeňských hostů Američanů vyhledává v okolí Karlových Var vhodná místa, na nichž je možno hrát golf. V článku se dodává, že tato skutečnost je přáním i obyvatel Mariánských Lázní, aby i zde bylo zřízeno golfové hřiště.“*

Deník Marienbader Tagblatt ze dne 6. června 1904 – č.29: *„Zřízení golfového hřiště v Mariánských Lázních pokročilo o další etapu blíže k uskutečnění. Včera 5. července 1904 přijel do Mariánských Lázní na pozvání městského radního Hammerschmidta /Hotelu Weimar, kde bydlíval anglický král Eduard VII/ profesionál, který je činný v Karlových Varech, aby si za účelem vyhledání místa pro golfové hřiště prohlédl vhodné terény v okolí Mariánských Lázní. Ukázalo se, že nejvhodnějším místem pro zřízení golfového hřiště jsou pozemky, ležící mezi městem a obcí Závišín. Byla učiněna ihned opatření, aby v úvahu přicházející pozemky mohly být pronajaty, takže v nejbližší sezoně bude hřiště v Mariánských Lázních otevřeno. Se zvláštním zadostiučiněním zdravíme akci zřízení golfového*

hřiště v Mariánských Lázních a jsme přesvědčeni, že tento nový sport bude novou atrakcí pro naše město.“

Ke konci vyličení historie karlovarského golfu považují za svoji povinnost poděkovat za pěknou spolupráci V. Mikutovi st. a J. Šperlovi. V období těchto 25 let nelze zapomenout na krásnou podporu obou předsedů TJ Slovan – M. Znamenáčka a J. Mosera, u kterých jsme vždy našli porozumění a podporu pro náš sport, zejména když jsme nebyli zařazeni mezi uznávané sporty.

A nejlepší nakonec: Musím zvláště zdůraznit obrovskou pomoc, kterou přinesl karlovarskému golfu Karel Nejd. Zachránil v roce 1945 všechny putovní historické poháry a ceny předválečného golfu, zachránil před zničením celý archiv I.S.C.C. a tento pak dlouho pečlivě opatroval, než byl ustaven a organizačně zajištěn karlovarský golf. Tím ovšem neskončila jeho práce pro další rozkvět a budoucnost golfu a můžeme jistě s radostí zjistit, že neustále podporuje činnost našeho karlovarského golfu. Tato jeho nezištná obětavost nesmí být nikdy zapomenuta.

Konec

DODATKY

Předsedové oddílů:

Golfový oddíl TJ Slovan – O. Řezáč (1949-58), V. Soukal (1958-60), Dr. J. Dvořák (1961-64), M. Chlapec (1964-68), Dr. D. procházka (1969-70), Dr. J. Brož (od 1971).

Golfový oddíl TJ Baník – F. Müller (1954-60), A. Červenka (1961-62).

Golfový oddíl AC Start – B. Waldert (1969-72), J. Hanek (od 1973).

Jamky jednou ranou:

1957 – V. Mikuta st. (jamka č.4); 1965 – V. Zachariáš (č.10); 1967 – V. Zachariáš (č.4); 1968 – A. Červenka (č.4); 1970 – PhMr. R. Weiss (č.10) a M. Brtek (č.13); 1973 – Dr. M. Týnová (č.8)...

Ediční poznámky k 1. digitálnímu vydání:

Předlohou k digitalizaci byl rukopis Řezáčovy-Mikutovy práce, naskenovaný T. Hradeckým z Klánovic v září 2010. Kopie, laskavě poskytnutá jmenovaným dlouholetým členem GCP, znalcem i přímým účastníkem golfového vývoje druhé poloviny minulého století, se na první pohled jevila k digitalizaci technicky mnohem vhodnějším podkladem, než tomu bylo před časem u Vávrovy „*Historie čs. golfu*“. Nakonec to nebylo o nic méně pracné – zejména pro formální neuspořádanost a velmi kolísavou grafickou kvalitu originálního strojopisu.

Z jazykového ani stylistického hlediska nebyl rukopis příliš složitý. Kromě členění některých předlouhých souvětí a moderní transkripce vybraných „cizích“ slov nebylo výraznějších zásahů třeba. Patrný snad zůstal i jistý rozdíl mezi výrazivem každého z dvojice autorů, pořizujících „kroniku“ samostatně a navíc v různých dějinných etapách a společensko-politických souvislostech.

Obsahově se nemusela práce nijak výrazně korigovat. Výjimkou byla spíše formální oprava titulu a funkce Ing. Jaroslava Jahna, místopředsedy Golfového svazu ČSR (v originále byl opakovaně uváděn jako jeho předseda, s titulem „Dr.“) – a doplnění jména skutečného předsedy svazu Fr. Ringhoffera st. Ostatní drobné nepřesnosti či nepřiliš podstatné omyly, které se v textu vyskytují, jsme se rozhodli na pravou míru neuvádět. Nešlo nám totiž o „kritické vydání“, nýbrž o dokumentaci dobového uchopení látky.

Naprosto nedotčeny zůstaly samozřejmě i době poplatné partie – zejm. ona pasáž vložené kapitoly „*Deset let práce*“, shrnující uplynulou etapu (v roce 1958) slovy: „...*Tyto svépomocné práce v golfu jsou v celém světě jistě jedinečné a tak příznačné naší české povaze, neboť ani u nás žádné golfové hřiště nebylo tak budované, jako tomu bylo u karlovarského. Svojí dobrovolnou prací, bez donucení, vytvořili světovou golfovou raritu - speciální karlovarský socialistický golf*“.

Že šlo v daném případě o poněkud naivní sebestřednost, není pochyb – jak by ostatně bývali nejlépe potvrdili pamětníci předválečných budovatelských počínů v Líšnici, Brně, Leleticích, Svatce apod. Dosud však jsou ještě mezi námi golfisté, kteří se aktivně účastnili poválečné obnovy Klánovic. Svépomocná práce k českému klubovému golfu prostě nerozlučně patřila. Lázeňský golf – ať už v západních Čechách, či slovenských Piešťanech a Tatranské Lomnici – byl odlišné povahy: vznikl jako součást podnikatelských záměrů s cílem rozšířit nabídku sportovního vyžití pro (převážně zahraniční) lázeňskou klientelu. „*Nebylo a není tam klubů se stálým jádrem hráčů,*“ napsal J. Charvát do úvodníku prvního čísla Tennis-Golf Revue v r. 1928 ... Kynologové, kteří přišli do Karlových Varů až po válce, měli ovšem nárok toto nevěděti.

Na obranu Řezáčova-Mikutova textu je třeba poznamenat, že v porovnání s Vávrovou „*Historií ...*“ z roku 1983, je sice užším, ale mnohem věcnějším a objektivně věrohodnějším zdrojem poučení. Až na řídké výjimky přitom nesklouzává do jejího patolízalského tónu. Vávrova normalizační práce navíc - ač z tohoto textu masivně čerpala – jako zdroj jej cituje pouze jednou ...

Jaroslav C. Novák, 11/11/2011